

ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ ԱՊՐԵԼ

Պողոսի նամակը Հռոմեական
եկեղեցուն

Աստվածաշնչի մեկնություն
անհատական կամ խմբակային
ուսուցման համար

գրված Ֆրեդ Մորիսի կողմից

Հռոմեացիներին 1-ին մաս

1 – 8 գլուխներ

Ընթերցողի կամ առաջնորդի համար

Աստվածաշնչյան այս մեկնությունները այնպես են բացատրում Աստծո Խոսքը, որ հեշտ լինի կարդալն ու հասկանալը: Դուք կարող եք օգտագործել այս գրքերն Աստվածաշունչն ինքնուրույն ուսումնասիրելու կամ ուրիշների հետ խմբակային ուսուցման ժամանակ: Խմբակային ուսուցման ժամանակ յուրաքանչյուր անձ պետք է ունենա իր գիրքը և եթե հնարավոր է՝ Աստվածաշունչ:

 Այժմ կարդացե՛ք. Երբ հանդիպեք այդ գրվածքին, այն նշանակում է, որ դուք կամ ձեր խմբի առաջնորդը միշտ պետք է կարդա աստվածաշնչյան հատվածը, նախքան այս գրքի բառերը կարդալը:

 Խոսե՛ք այս մասին. Երբ հանդիպեք այս գրվածքին, ապա կան հարցեր, որ կարող են տրվել խմբակային ուսուցումների ժամանակ: Դրանք ընթերցողին օգնում են աստվածաշնչյան համարները հասկանալ:

 Նյութ՝ մտածելու համար. Երբ տեսնեք այս նշանը, նշանակում է, որ հարցը պահանջում է ավելի ժամանակ և խորհրդածություն:

 Բազում ընտրություն ունեցող հարցեր. Երբ հանդիպեք այս գրվածքին, նշանակում է, որ կան հարցեր երեք հնարավոր պատասխաններով, մի քանիսը ճիշտ պատասխաններ են, մի քանիսը՝ սխալ: Այս հարցերը ձեզ կօգնեն ավելի զգուշությամբ մտածել այն մասին, ինչ դուք կարդում եք: Այս հարցերի պատասխանները տրված են գրքի վերջում: Դուք հարցերը կարող եք օգտագործել ինքներդ ձեզ ստուգելու համար:

 Երբ «**զծերի մեջ վերցված քառակուսի**» տեսնեք, դրանում գրված տեղեկությունը հիմնականում աստվածաշնչյան ուսանողների, ուսուցիչների կամ քարոզիչների համար է:

Կան նաև աստվածաշնչյան հավելյալ համարներ, որոնք ձեզ կտան կարևոր տեղեկություն: Աստված կօգտագործի դրանք ձեզ հետ խոսելու համար: Այդ պատճառով անհրաժեշտ է, որ դուք ստուգեք կարդալու բոլոր հատվածներն այժմ կամ հետո և օգտագործեք դրանք տանը ուսուցման ժամանակ: Ընթերցանության որոշ հատվածներ չին Կտակարանից են (ՀԿ), որը մենք «սուրբ գրություններ» ենք անվանում: Դա Աստվածաշնչի այն հատվածն է, որ գրվել է նախքան Հիսուս Քրիստոսի այս աշխարհում ապրելը: Ընթերցանության որոշ հատվածներ Նոր Կտակարանից են (ՆԿ), Աստվածաշնչի այն հատվածը, որ գրվել է Հիսուս Քրիստոսի այս աշխարհում ապրելուց հետո:

Պատկերները Global Recordings Network (GRN) - հեղինակային իրավունքով ապահովված են: Օգտագործվել են թույլտվությամբ:

Հռոմեացիներին 1-ին մաս **Manna Bible teaching commentary © 2008, 2012**

Fred Morris, Manna Publications (USA) Inc. All rights reserved.

God has enabled us to print this title in the following countries:

Revised Worldwide English edition first published in the UK in 2008

Reprinted 2008 in Liberia (English). Reprinted 2009 in Nigeria (English)

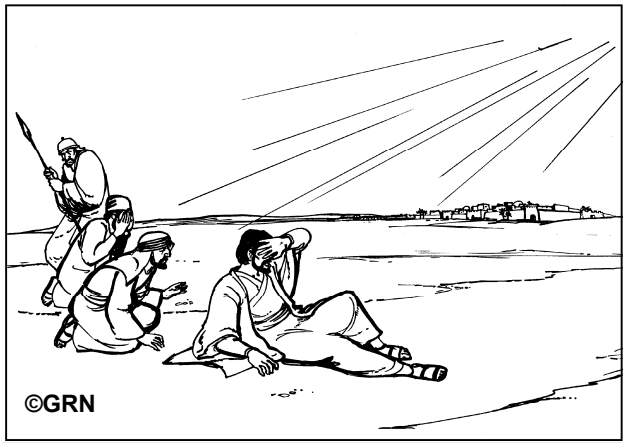
Reprinted 2010 in Liberia (English). Reprinted 2011 in India (Telugu)

Second edition published 2012 in India (English), Cameroon (English). Reprinted 2013 in India (Tamil and Malayalam), D.R. Congo (Kiluba, Kisongye & French), Sierra Leone (English), Myanmar (Falam Chin). Reprinted 2014 in Myanmar (Burmese, Falam Chin). Reprinted 2015 in Myanmar (Falam Chin), D.R. Congo, Katanga (French and Kisongye), Cameroon (English). Reprinted 2016 in Cameroon (French and English), Myanmar (Falam Chin), Togo (French). Reprinted 2017 in Cameroon (English and French). Reprinted 2018 in Cameroon (French). Reprinted 2019 in Cameroon (English and French). Reprinted 2020: Mozambique (Portuguese). Reprinted 2021: Mozambique (Portuguese). Reprinted 2022: Kenya (English), Zambia (English). Reprinted 2023: Armenia (Armenian).

Ներածություն

Պողոսն իր թողթը գրել է Բտալիայի Հռոմ քաղաքում ապրող քրիստոնյաներին: Շատ հրեաներ էին ապրում Հռոմում և նրանցից շատերը հավատում էին Քրիստոսին: Սա Պողոսի մի քանի թղթերից մեկն է՝ հավատացյալներին ուղղված, ովքեր ապրում էին ահավոր չար աշխարհում, ինչպես հիմա է: Նա նրանց օգնում էր հասկանալ Սուրբ Գրքում գրված Աստծո նպատակը և խոստումները, նրանց քաջալերում էր վայելել իրենց փրկության օրհնությունը և ուրիշներին ցույց տալ Աստծո փառքը: Այսօր էլ բոլոր երկրներում Քրիստոսի եկեղեցին Պողոսի այս ուսուցումների կարիքն ունի: Մենք բոլորս պետք է ուժեղ լինենք հավատքի մեր հասկացողության մեջ, որպեսզի մեր հասարակության մեջ կարողանանք ապրել որպես Աստծո մարդ:

Պողոսը հրեա էր: Նրան ուսուցանել էին Երուսաղեմի լավագույն ուսուցիչները (Գործք Առաքելոց 22:3): Երբ հարուցյալ Տեր Հիսուսը Դամասկոս գնալու ճանապարհին խոսեց նրա հետ, նա դարձավ հրեա հավատացյալ (Գործք Առաքելոց 9, 22 և 26-րդ գլուխներ): Հիսուսն ընտրեց նրան, ինչպես նաև ուրիշներին, որ Աստծո Բարի լուրը

Սողոսը, որ հետո կոչվում էր Պողոս՝ երբ Հիսուսը խոսեց նրա հետ Դամասկոսի ճանապարհին:

տարածեն (Հռոմեացիներին 1:1): Նրանք ճանաչվեցին որպես առաջին առաքյալներ՝ Աստծո դեսպաններ: Պողոսը հավատաց Հիսուսի մասին ճշմարտությանը և մկրտվեց: Հետագայում Սուրբ Հոգին նրան ասաց, որ քարոզի մարդկանց, ովքեր հրեա չէին, ինչպես նաև՝ հրեաներին: Նա Հունաստանում և Մերձավոր Արևելքում շատ եկեղեցական հաղորդակացություններ սկսեց: Սուրբ Գրություններից (Աստվածաշնչի Հին Կտակարանից) նա Աստծո ճշմարտությունն էր սովորեցնում նրանց: Երբ որպես միսիոներ ճանապարհորդում էր, կամ երբ բանտում էր, Պողոսը մոր քրիստոնյաներին նամակներ էր գրում: Պողոսի թղթերը կարևոր մաս են կազմում քրիստոնեական Աստվածաշնչում (Նոր Կտակարանում):

Հռոմում և Կողոսիայում Պողոսը եկեղեցիներ չի հաստատել, բայց նրանց, ինչպես նաև այլ եկեղեցիների, նամակներ է գրել: Պողոսն իր թղթերի մեծ մասը ավելի շուտ է գրել, քան Մատթեոսը, Մարկոսը, Դուկասը և

Հովհաննեսն են իրենց ավետարանները գրել: Այդ պատճառով իր թղթերն օգնեցին քրիստոնյաներին ավելի իմանալ Քրիստոսի մասին, Աստծո ճշմարտության մասին, և թե ինչպես գործնան իրենց հավատի մեջ: Յուրաքանչյուր մամակում նա գրում էր, թե ինչ էին նրանք լավ անում, բայց նաև զգուշացնում էր, երբ սխալ բան էին անում, կամ երբ նրանց վարդապետությունը ճշմարտությունից շեղվելու վտանգի մեջ էր: Պողոսի թղթերը գրված են քրիստոնյաներին օգնելու, ամրապնդելու, հավատի դժվարիասկանալի մասերը բացատրելու համար:

Պողոսի հռոմեացիներին ուղղված թուղթը բոլոր քրիստոնյաներին օգնում է պատրաստ լինել Աստծո համար գործելուն: Նոր հավատացյալի կամ ամբողջ խմբի համար այն սերտելու լավ նյութ է: Այս թղթի վարդապետությունը լավ հիմք է բոլոր հավատացյալների համար:

ՊՈՂՈՍԻ ԻՆՉՈՒՒՄԻ ԳՐԵՑ ԱՅՍ ԹՈՒԼԹԸ

Չգիտենք, թե Հռոմում, ե՞րբ է եկեղեցին հիմնվել: Հավանաբար, երբ որոշ հրեաներ պենտեկոստեի ժամանակ քրիստոնյա դարձան (Գործք Առաքելոց 2:10), վերադարձան Հռոմ և եկեղեցի հիմնեցին:

Հռոմում որոշ հրեա հավատացյալներ ասում էին, որ բոլոր հավատացյալները (հրեաները և ոչ հրեաները) պետք է պահեն Մովսեսի օրենքը, հատկապես՝ թլփատությունը՝ հրեաների հատուկ նշանը: Կարևոր էր, որ այս սխալ ուսուցման մասին Պողոսը գրեր զաղատացիներին, կորնթացիներին, փիլիպպեցիներին, ինչպես նաև՝ հռոմեացիներին:

Պողոսի հռոմեացիներին գրելու մի այլ պատճառն էլ այն էր, որ նա ծրագրի ուներ: Նա ցանկանում էր շարունակել և ևս մեկ ճանապարհորդության գնալ՝ ավելի շատ մարդկանց Հիսուսի մասին պատմելու և եկեղեցական նոր հաղորդակցություններ սկսելու համար: Նա ցանկանում էր Հռոմ այցելել (Հռոմեացիներին 15:23–24) և այնտեղից Իսպանիա մեկնել: Այս ընթացքում եկեղեցին Հռոմում բավական աճել էր: Նա այս մամակը գրեց նրանց իր այցին պատրաստելու համար:

Պողոսը նրանց ասաց, թե ինչի՞ն է հավատում, թե Սուրբ Հոգի Աստված ինչ էր իրեն սովորեցրել: Նա ցանկանում էր դա փոխանցել բոլոր հավատացյալներին: Ահա թե ինչու յուրաքանչյուր քրիստոնյա պետք է ուսումնասիրի Հռոմեացիներին ուղղված թուղթը:

Պողոսի թուղթն օգնում է հավատացյալներին ետ պահել սխալ ուսմունքի հետևելուց: Եթե այսօր նա այստեղ լիներ, մեզ կասեր, որ մենք Աստծո փրկությունը ՉԵՆՔ կարող գտնել.

- առ Աստված հավատ ունենալով՝ առանց փորձելու Հիսուսին ճանաչել
- կրոնական ծեսերի, ուխտագնացության մասնակցելով, կամ բարի գործերով
- մեր ուժերով՝ փորձելով մեղքի հանդեպ փափազը կորցնել
- մեր ուժերով՝ փորձելով լավ և բարոյական վարք ունենալ
- մեր ուժերով՝ փորձելով ներքին խաղաղություն գտնել
- բավարարված լինել բաներով, որ Աստված է ստեղծել՝ առանց Նրան շնորհակալություն հայտնելու

- փորձել հնազանդվել օրենքներին և սովորույթներին
 ՃԻՇՏ ՉԷ այս յոթ կերպերով փորձել Աստծուն գտնել և ճանաչել: Գրանք կարող են հանգստություն ու բավարարվածություն տալ, բայց ոչ՝ փրկություն: Հռոմեացիներին 1-8 գլուխներում Պողոսի հիմնական ուսուցումը Աստծո արդարությունն է, որ կարելի է ստանալ միայն Հիսուս Քրիստոսին հավատալով: Նա ասում է, որ բոլորը մեղք են գործել, ներառյալ կրոնիկ հետևող մարդիկ, և մեղքը կարող է ներվել միայն հավատալով Հիսուսի կյանքին, մահվանը և հարությանը: Թող Աստծո Հոգին ձեզ օգնի հասկանալ այս բաները և կիրառել դրանք ձեր կյանքում: Հասկացողության պակասը մեզ բաժանում է Աստծուց (Եսայի 5:13): Աստծո հետ միաբանությունը մեր կյանքի մեջ խաղաղություն է բերում՝ վաղուց խոստացված բարի լուրով (Հռոմեացիներին 1:2):

 Նյութ՝ ստաժելու համար. Քո բառերով նկարագրի՛ր այն յոթ հանգամանքները, որոնք այսօր խանգարում են Աստծուն հավատացող մարդկանց ճշմարիտ փրկությանը:

Հռոմեացիներին 1:1–7

ՊՈՂՈՍԸ ԿԱՆՉՎՈՒՄ Է ԶԲԻՍՏՈՍԻ ԾԱՌԱՆ ԼԻՆԵԼՈՒ

Պողոսն իր նամակների մեծ մասը սկսում է՝ հայտարարելով, որ ինքը «Հիսուս Քրիստոսի ծառան» է (1:1): Հռոմեացի ծառաները կամ ստրուկները վաճառվում էին, և նրանք ծառայում էին իրենց տերերին: Նա իրեն անվանում էր «Քրիստոսի ծառան»:

Պողոսը նաև ասում է, որ «կանչված էր առաքյալ լինելու» և սուրբ կյանք ապրելու: Թեև ապրում էր այս աշխարհում, մեղավոր մարդկանց հետ, նա նրանց չէր պատկանում: Նա երբեք ետ չէր դառնա իր հին ապրելակերպին: Նա Հիսուսին էր պատկանում: Նա հավատում և հնազանդվում էր Հիսուսի խոսքերին (Մարկոս 1:15): Այս անելու համար նրան տրվեց Սուրբ Հոգու խոստացված զորությունը:

Աստված կանչեց Պողոսին Աստծո բարի լուրը քարոզելու համար (1:1): «Առաքյալ» նշանակում է «ուղարկված»: Պողոսը գիտեր Սուրբ Գրությունները (մեր Հին Կտակարանը): Նա գիտեր այն բոլոր բաները, որ մարգարեներն ասել էին, որ կատարվելու են: Նա գիտեր, որ դրանք կատարվել էին: Նա գիտեր, որ մարգարեները Հիսուսի մասին էին խոսում (1:2):

Սա է այն Ավետարանը կամ Բարի լուրը, որ Պողոսը ցանկանում էր քարոզել (1:3–4):

- Հիսուսն իսկապես մարդու Որդի և իսկապես Աստծո Որդի էր, Յեշուան՝ խոստացված Մեսիան: Միայն Նրա միջոցով ենք մենք փրկվում:
- Աստված Հիսուսին մեռելներից հարություն տվեց, և Հիսուսը հիմա կենդանի է որպես մեր Տեր և Փրկիչ: Պողոսը սա գիտեր, նա հանդիպել էր

Հիսուսին (Գործք Առաքելոց 9:5): Միայն Նրա միջոցով մենք հավիտենական կյանք ունենք:

Պողոսը դարձավ առաքյալ և առաջնորդ, բայց նա մահ ծառա էր: Հիսուս Քրիստոսն իր Տերն էր, իր կյանքի տերը (1:5): Նա շատ էր ցանկանում, որ ուրիշներն էլ հետևեին Հիսուսին և սխալ վարդապետությունների ու հինավուրց ավանդույթների ետևից չգնային: Բայց ամենից առաջ, ցանկանում էր նրանց հավատքի մեջ հաստատել (1:6, 7):

Քո բառերով նկարագրի՛ր, թե ինչպես և ինչու պետք է քաջալերենք այլ հավատացյալների հավատը:

Հոռնեացիներին 1:8–17

ՊՈՂՈՍԸ ՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ Է ՀՌՈՄ ԳՆԱԼՈՒ ԾԱՆԱՊԱՐՀԸ

Պողոսը ցանկանում էր պատրաստել Հռոմ այցելելու իր ճանապարհը: Նա ցանկանում էր, որ հռոմեացիները պատրաստ լինեն իրեն ընդունելու: Նա հավատում էր, որ Աստված ցանկանում է, որ ինքը Հռոմ գնա՝ Հիսուս Քրիստոսի Բարի լուրը քարոզելու համար (1:15 և Գործք Առաքելոց 23:11): Նա մեծ փափագ և խանդավառություն ուներ դա անելու:

8-16-րդ համարներում Պողոսն օգնեց Հռոմի հավատացյալներին պատրաստվել իր այցի համար: Նա ցականում էր, որ նրանք իմանային, որ Հիսուսն է իրեն ուղարկում որպես առաքյալ (պատգամաբեր), առաջնորդ և ծառա (1:1): Նրա համար կարևոր էր իր Հռոմ այցելության ճանապարհը պատրաստելը:

Պողոսը նրանց ասաց, որ շնորհակալ էր Աստծուց հռոմեական եկեղեցու համար (1:8): Նա գովաբանում էր նրանց (1:8), աղոթում էր նրանց համար (1:9–10), ծրագրում էր հանդիպել նրանց (1:10), փափագում էր տեսնել նրանց (1:11), շատ անգամ էր փորձել նրանց այցելել (1:13) և տվեց բազմաթիվ պատճառներ նրանց հետ խոսելու համար (1:11–16): Այս կերպերով նա եկեղեցուն քաջալերում էր իրեն ողջունելու:

Նյութ՝ մտածելու համար. Այսօր քարոզիչները և ուսուցիչներն ի՞նչ պատգամ պետք է փափագեն տալ եկեղեցուն: Քո բառերով բացատրի՛ր, թե ինչ պատրաստություն է անհրաժեշտ այլ հավատացյալներին այցելելու և ծառայելու համար:

Պողոսը չգիտեր, որ երբ Աստված նրան Հռոմ ուղարկեք, որպես բանտարկյալ պիտի գնար: Հռոմում կարող էր քարոզել և սովորեցնել, բայց պետք է իր տանը մնար, քանի որ բանտարկյալ էր (Գործք Առաքելոց 28:16): Իսպանիա գնալու ճանապարհին Պողոսը ուզում էր Հռոմ գնալ: Բայց Աստծո ծրագիրը Պողոսի ծրագրից տարբեր էր: Զինվորները Պողոսին Հռոմ տարան՝

որպես տնային բանտարկյալ: Այնտեղ նա սովորեցնում և քարոզում էր բոլոր նրանց, ովքեր այցելում էին իրեն: Մինչ Հռոմում էր՝ նա շատ այլ նամակներ գրեց ամբողջ աշխարհով մեկ հավատացյալներին սովորեցնելու համար: Մոտ 2000 տարի նրա նամակները առաջնորդություն և օրհնություն են եղել: Սա ապացուցում է, որ երբ մեր կյանքում գործերը սխալ են ընթանում, Աստծո նպատակը դեռ կարող է իրականանալ, եթե վստահենք և աղոթենք:

Պողոսն ասաց, որ Հռոմ այցելել ցանկանալու պատճառներից մեկն այն էր, որ իր պարտականությունն էր Հռոմի բոլոր մարդկանց քարոզելը (1:14, 15): Հռոմ գնալու իր ցանկությունն իրոք շատ զորավոր էր: Այդ ժամանակ Հռոմը աշխարհի քաղաքական և առևտրի կենտրոնն էր: Նա ցանկանում էր իրագործել Աստծուց տրված իր կոչումը՝ Բարի լուրը քարոզելով հրեաներին և ոչ հրեաներին, ովքեր ապրում էին այս կարևոր քաղաքում:

Պողոսն ասաց, որ Բարի լուրը

- Աստծուց գործություն է բերում (1:16)
- փրկում է բոլոր հավատացողներին (1:16)
- բոլոր մարդկանց համար է (1:16)
- մարդկանց արդարացնում է Աստծո առաջ (1:17)
- մարդկանց հավատքով Աստծո մեջ ապրելու ունակություն է տալիս (1:17)

Բարեփոխումների սկիզբը. Հռոմեացիներին 1:17

Պողոսն ասաց, որ Ավետարանը կամ Բարի լուրը ներառում է Աստծո գործությունը՝ հավատացողներին գորացնելու համար (1:16): Նա սա կապում է միայն հավատով ապրելու գործության հետ (1:17), որը մոտ 700 տարի առաջ խոստացվել էր Ամբակում մարգարեի կողմից: «Արդարև իր հավատով պիտի ապրի» (Ամբակումի 2:4): Աստծո փրկությունը ստանալու հավատ, Աստծո արդարությունը ստանալու հավատ, Մուրբ Հոգու գործությունը ստանալու հավատ: Սա Աստծո օրհնությունն է բերում հավատացյալներին և նրանց միջոցով՝ այլ մարդկանց, նույնիսկ՝ ամբողջ ազգին:

Մոտ 2000 տարի բազմաթիվ հավատացյալներ են ամուր պահել Պողոսի ուսուցումները: Ցավոք, ոմանք հալածվել են, նույնիսկ՝ մահվան ենթարկվել՝ մերժելով հավատալ կրոնական սովորույթներին: Շատ ավելի մարդիկ Պողոսին հավատացին 16-րդ դարում, երբ բարեփոխումներ սկսվեցին Եվրոպայում, ավելի ուշ՝ Նոր աշխարհում և այլ գաղութներում: Մարտին Լյութերը Աստծուց հայտնություն է ստացել՝ կարդալով Հռոմեացիներին 17-րդ գլուխը. Քրիստոսին հավատալով է, որ ստանում ենք Աստծո արդարությունը, ոչ թե միայն բարի գործերով կամ սովորություններով: Սա Լյութերի վաղ ուսուցումների կենտրոնում էր գտնվում, ինչպես նաև՝ Ջան Կալվինի վաղ ուսուցումներում: Ցավոք, իրենք հետ վերադարձան իրենց որոշ հին սովորույթներին, բայց Մուրբ Հոգին օգտագործեց նրանց բարեփոխումներ սկսելու համար, որի հետևանքով այսօր կարող ենք ապրել որպես Նոր Կտակարանի եկեղեցի:

Դա կարևոր ժամանակ էր՝ նախքան հալածանքների սկսելը Հռոմի քրիստոնյաներին ճիշտ վարդապետությամբ հաստատելու համար:

Պողոսի գրվածքները զոյատևեցին և այս վերջին օրերի մեջ կարևոր են բոլորիս համար:

Այսօր էլ շատ մարդիկ չեն ցանկանում լսել Աստծո Խոսքը: Նրանք ատում են Աստծուն և ատում՝ Նրա ճշմարտությունը: Նրանք իրենց են վստահում և ոչ թե Աստծուն: Չեն ցանկանում թույլ տալ, որ Աստված իրենց կյանքի մեջ գա: Մեղքի պատճառն այն է, որ մարդիկ չեն հնազանդվում Աստծուն, կռնակ են դարձնում Նրան: «Արդարը հավատով պիտի ապրի»՝ հավատալով Աստծո Խոսքին (1:17):

Պողոսի թղթի մեջ սա շատ կարևոր համար է: Աստծո այս ճշմարտությունը Պողոսի Հռոմ այցելելու գլխավոր պատճառներից էր: Իր նամակի շարունակությունը հիմնված է այս ճշմարտության վրա: Այս Բարի լուրը «ցույց է տալիս, թե Աստված ինչպես է մարդկանց արդարացնում Իր առաջ» (1:17):

Պողոսն այս թուղթը գրել է Կորնթոսից, հետո նա Աթենքում էր: Աթենքը Հռոմի նման մեծ քաղաք էր: Եվ Հռոմի նման այնտեղ էլ շատ չար մարդիկ կային: Պողոսը քարոզեց Աթենքում, բայց շատ քիչ մարդիկ հավատացին: Աթենքի մարդիկ կարծր սիրտ ունեին: Նրանք Աստծո առաջ արդար չէին: Նրանք մեղավոր էին և Աստծուն չէին հավատում: Պողոսը ցանկանում էր, որ Հռոմի մարդիկ բարյացակամությամբ ընդունեին իրեն, որ ավելի շատ մարդ հավատար չհստա Քրիստոսով Աստծո Բարի լուրին: Նա ցանկանում էր, որ հավատացյալներն իմանային, որ Աստծո առաջ կարող են արդարանալ հավատով: Հիսուս Քրիստոսում հավատքի բարի լուրը սա հնարավոր է դարձնում (1:17): Ահա թե ինչու այս համարում Պողոսը մեջբերում է արել Ամբակում 2:4-ից. «Արդարը հավատով պիտի ապրի»: Նա ցանկանում էր լավ արդյունքների հասնել, երբ Ավետարանը տաներ Հռոմ (1:13): Ահա թե ինչու էր այսպես զգուշորեն պատրաստում իր այցը:

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Ինչո՞ւ էր Պողոսը ցանկանում այցելել Հռոմի հավատացյալներին (1:5, 14–16):
2. Նա ինչպե՞ս էր մարդկանց պատրաստում իր այցի համար (1:8–16):
3. Պողոսը նախ ի՞նչ ասաց նրանց հավատը զորացնելու համար (1:6, 7):

Հոմեագիներին 1:18–32

ԱՍՏԾՈՒ ԲԱՐԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄԵՂՔԻ ՆԿԱՏԱՍԱՐ

Աստված մարդկանց ցույց է տալիս, որ Ինքն Աստված է (1:19–20): Բայց չար մարդիկ չեն ցանկանում հավատալ: Նրանք մերժում են հավատալ, որ Նա է

աշխարհը ստեղծել, որ Նա սիրում ու հոգ է տանում նրանց համար (Գործք Առաքելոց 14:15–17): Նրանք չեն ցանկանում Աստծուն պաշտել:

Մարդիկ գիտեն արարչագործության հրաշալիքների մասին: Նրանք կարող են տեսնել և վայելել այն ամենը, ինչ Աստված ստեղծել է (Գործք Առաքելոց 17:24–27), բայց շնորհակալություն չեն հայտնում Նրան այն բարիքների համար, որ Նա մեզ տալիս է (Հռոմեացիներին 1:21):

Աշխարհի արարչագործությունից սկսած հնարավոր է ճանաչել Աստծո հատկությունները: Այս հատկությունները կարելի է տեսնել այն ամենում, ինչ Նա ստեղծել է (1:20):

Այստեղ Պողոսը խոսում է Արարիչ Աստծո նկատմամբ ունեցած իր հավատի մասին: Նրա արարչագործությունը նկարագրված է Մուրբ Գրքում (Ծննդոց 1): Բայց մեղքը բարկացնում է Աստծուն (1:18):

Աստված միշտ մի ճանապարհ տալիս է մեզ՝ Իր մոտ վերադառնալու, բայց շատերն ասում են «Ո՛չ, ես չեմ ցանկանում ճանաչել Աստծուն»: Նրանք Աստծուց հեռանում են ու գնում չարի ետևից (Ծննդոց 8:21):

Աստված թույլ է տալիս, որ նրանք իրենց ճանապարհով գնան (Հռոմեացիներին 1:24, 26): Նրանք չեն ցանկանում Աստծո մասին մտածել, Աստված էլ թույլ է տալիս, որ նրանց մտքերը խավար մնան: Պողոսը խոսեց նրանց գործած սխալ արարքների մասին (1:23–31):

Որո՞նք էին այդ սխալները.

Ընտրեցին հավատալ ստի՛ն՝ փոխանակ հավատալու այն ամենին, ինչ Աստված է ասում, որ ճշմարիտ է (1:25)

Մարդկանց ձեռքով շինված կուռքերի էին պաշտում (1:23)

Մեռական հարաբերությունները սխալ ձևով էին օգտագործում: Սա դեմ է տղամարդկանց և կանանց համար Աստծո ծրագրին և կարող է տանել լուրջ հիվանդության կամ մահվան (1:27)

Անում էին այն ամենը, ինչ Աստծո աչքում սխալ էր (1:29)

Նրանք, ովքեր չեն հնազանդվում Օրենքին, անսուրբ են (Ղևտացիներին 18:1–30): Պողոսը սա գիտեր այն օրենքից, որ Աստված էր տվել Մովսեսին: «Նրանք գիտեն, որ Աստված ասում է, որ ովքեր այսպիսի բաներ են անում, մահանալու են» (1:32):

Աստծո օրենքին չհնազանդվելու պատիժը մահ է՝ հավիտենական կյանքի փոխարեն (Հռոմեացիներին 6:23):

Պողոսը երեք անգամ զգուշացնում է, որ երբ մարդիկ շարունակ մերժում են Աստծուն, ի վերջո Աստված էլ նրանց կներժի (1:24, 26, 28): Նույնիսկ, երբ գիտեն Աստծո ճշմարտությունը (1:21), նրանք չեն մտածում, որ դա կարևոր է (1:28): Նույնիսկ, երբ գիտեն, որ մեղքը մահվան է առաջնորդում, չեն դադարում մեղք գործելուց, այլ ուրշներին էլ քաջալերում են մեղք գործել (1:32): Առանց Աստծո փրկությունը ստանալու՝ մեր մեզ գտնվող մեղքը մեզ ավելի լուրջ մեղքի կտանի և ուրիշների էլ սայթաքման պատճառ կդառնա:

Պողոսն իր թղթի այս հատվածը տխրությամբ է ավարտում: Նա այսպես արեց բոլորին Աստծո առաջ նույն մակարդակին իջեցնելու համար: Պետք է

պատրաստ լինենք ընդունելու, որ բոլորս էլ մեղանշել ենք և արժանի ենք Աստծո պատժին: Սա վերաբերվում է հրեաներին և ոչ հրեաներին: Սա վերաբերվում է եկեղեցու առաջնորդներին և բոլոր հավատացյալներին այն ժամանակ և այժմ:

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Ինչպե՞ս կարելի է իմանալ, որ Աստված գոյություն ունի (1:20):
2. Ինչո՞ւ է Աստված բարկացած մարդկանց վրա (1:18):
3. Ի՞նչ առարկություն ունենք Աստծուն չսիրելու համար (1:20):
4. Ի՞նչ է պատահում, երբ Աստծուն շնորհակալություն չենք հայտնում (1:21):
5. Ինչո՞ւ է Պողոսը 1-ին գրուխն ավարտում վատ և ոչ թե լավ լուրով:

Այժմ կարդա՛ Հռոմեացիներին 2:1–29

ԱՍՏՎԱԾ ԱՐԴԱՐԱՑԻՈՐԵՆ Է ՍԵՂՔԸ ԴԱՏՈՒՄ

Այժմ Պողոսը խոսում է այն հավատացյալների մասին, ովքեր դատում են ուրիշներին նրանց մեղքի համար: Պողոսն ասաց. «...Չես կարող արդարանալ, ո՛վ մարդ, ով էլ որ լինես ...» (1:20, 2:1): Պողոսն ասաց. «Նեղություն և տառապանք ամեն մի մարդու հոգու վրա, ով չարիք է գործում (2:9), բայց փառք, պատիվ և խաղաղություն բոլոր նրանց, ովքեր բարին են գործում» (2:10):

Ինչո՞ւ է սա ասում: Պողոսն ասում է. «...Ուրիշին ես դատում... նույն քաներն ես անում» (2:1): «Մի՞թե կարծում ես, թե կազատվես Աստծո դատաստանից» (2:3): Հետո ավելացնում է. «Դու չես զոջում քո մեղքերի համար» (2:5):

Պողոսն այս խիստ ուսուցումն է տալիս, քանի որ հրեաները մտածում էին, որ իրենք ավելի լավն են, քան մյուս բոլոր մարդիկ և ազգերը: Նրանք մտածում էին, որ իրենք առանց մեղքի էին: Հիսուսը զգուշացրեց. «Մի՛ դատեք (քննադատեք, մեղադրեք), որ չդատվեք» (Մատթեոս 7:1):

Օրը մոտենում է, երբ Աստված բոլորին դատելու է (2:5): Նա ամբողջ մեղքը դատելու է: Նա արդարությամբ է դատելու (2:2, 5, 6, 11): Աստված մարդկանց դատելու է իրենց գործերի համեմատ (2:6–9):

Բայց Պողոսը մեզ զգուշացնում է, որ ուրիշներին իրենց մեղքերի համար չդատենք: Միայն Աստված կարող է դա անել, քանի որ մենք ինքներս մեղավոր ենք: Մենք պետք է սովորենք ատել մեղքը, բայց սիրել մեղավորներին, որ նրանք կարողանան Աստծո մոտ վերադառնալ: Պետք է օգնենք նրանց, որ աղոթեն Հիսուսին իրենց մեղքերի թողության համար:

Հրեաները մտածում էին, որ Աստծո օրենքին հնազանդվելը կփրկի իրենց Աստծո բարկությունից և մեղքի պատժից: Բայց բավարար չէր, որ շաբաթ

օրը լսեին, թե ինչպես են կարդում Օրենքը: Օրենքը նրանց չէր փրկում պատժից: Պողոսն օգնում է հրեա առաջնորդներին հասկանալ, որ բոլորն են մեղանշել, բոլորը օրինազանց են (2:23): Բոլորը Աստծո դատաստանից և պատժից փրկության կարիք ունեն Իր Որդու՝ Հիսուսի՝ մեզ համար արած զոհաբերության միջոցով: Այսօր էլ սա ճշմարիտ է: Բոլորս՝ ներառյալ հավատացյալները, եկեղեցու առաջնորդները, մեղսունակ մարդիկ ենք:

ԱՍՏՎԱԾ ԴԱՏՈՒՄ Է ԻՐ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ

Պողոսը շարունակում է խիստ ուսուցում տալ, որ դժվար է ընդունել: Նա ասում է, որ նույնիսկ Աստծո ժողովուրդը պետք է դատվի: Հրեաները հպարտանում էին, որ Աստծո ընտրյալ ժողովուրդն են: Բայց Աստված պատժելու է նրանց, քանի որ ճիշտն իմանալով՝ շարունակում էին մեղք գործել:

Առաջին դատվողները լինելու են հրեաները (2:9, 10), որովհետև նրանք առաջինը ստացան Բարի լուրը: Աբրահամի օրերում՝ 2000 տարի առաջ նրանք կանչվեցին հավատալու Եհովա Աստծուն և հավատով ապրելու:

Հրեաները փորձում էին պահել Օրենքը՝ ցույց տալու, որ իրենք Աստծո ժողովուրդն են, ինչպես՝ Աստծո առաջ շնորհ գտնելու համար: Նրանք հպարտանում էին իրենց օրենքներով (2:17–24), բայց Օրենքի իսկական իմաստը նրանց սրտում չէր (2:25–29): Նրանք թլփատվել էին՝ որպես նշան ցույց տալու, որ իրենք Աստծո ժողովուրդն են, բայց Աստված ցանկանում էր, որ ոչ միայն արտաքինով փոխվեն, այլ նաև ներքնապես՝ իրենց սրտում:

Այս համարներում Պողոսը ցույց տվեց, որ

- Աստված բոլորիս դատելու է մեղքի համար (2:3)
- Աստված բոլորին նույն ձևով է դատում (2:9–11)
- Աստված արդար է, որ բոլորին հավասարապես է դատում (2:2, 5, 11)
- Աստված ակնկալում է, որ բոլոր մարդիկ անեն այն, ինչ ճիշտ է (2:12–16)

Այսպիսով հրեաները, թեև Աստծո օրենքներն ունեին, նույնքան մեղսունակ մարդիկ են, որքան այլ ազգերին պատկանող մարդիկ (2:9): Օրենքը չփոխեց նրանց սիրտը:

Աստված ցանկանում է, որ բոլոր մարդիկ ընդունեն իրենց մեղքն ու ապաշխարեն: Սա նշանակում է, որ նրանք Աստծուն պետք է դառնան, հնազանդվեն Նրան, այլևս ետ չնայեն իրենց հին կյանքին: Նա չի ստիպում մարդկանց ապաշխարել: Նա պատրաստել էր ապաշխարելու և Իր մոտ վերադառնալու ճանապարհը: Նրանք, ովքեր չեն լսի Աստծուն և չեն ապաշխարի, կպատժվեն (2:5–6): Պողոսն ասում է, որ սա վերաբերվում է բոլոր մարդկանց, ներառյալ նրանց, ովքեր հավատում են Աստծուն և մտածում են, որ փրկված են: Աստվածավախ մարդկանցից շատերն Աստծուն բավական լավ չգիտեն՝ հասկանալու, թե ինչքան մեղավոր են իրենք իրենց ներսում:

Աստված հավիտենական կյանք է տալիս նրանց, «ովքեր բարի գործերի մեջ հարատևելով, փառք, պատիվ և անմահություն են որոնում» (2:7), բայց մարդիկ

Հոռնագիներին 2:17–29 Հրեաները և Օրենքը

Պողոսն ասաց հրեա հավատացյալներին, որ դադարեն հպարտանալ իրենց ով և ինչ լինելով՝ ղեկավար, նշանավոր անձ, ուսուցիչ: Այդ ամենի փոխարեն նա նրանց ասաց, որ իրոք հոգ տանեն և համբերատար լինեն հավատի մեջ տկար եղողների, խավարում քայլող կույրերի, մանկամիտների ու տհասների*^{*} հանդեպ:

Բոլոր քրիստոնյաները, ովքեր սովորում են ճշմարտությունը, նախ կարիք ունեն իրենց սովորեցնելու (2:21): Նրանք պետք է գործնականորեն կիրառեն այն, ինչ քարոզում են: Նրանք պետք է սեր ցույց տան այն մարդկանց, ում դժվար է սիրել: Առանց սրտի փոխվելու նրանք չեն իմանա, թե որն է Աստծո օրհնությունն իրենց համար, և նաև ուրիշների համար օրհնություն չեն լինի: Նրանք չեն կարողանա կյանքի խնդիրները հաղթահարել:

Հետագայում Պողոսը զարմացրեց հրեա հավատացյալներին՝ ասելով, որ Աստծո առաջ ոչ հրեա հավատացյալները հավասար են իրենց: Հրեաները թլխատության նշանն ունեն՝ ցույց տալու, որ իրենք Աստծո ընտրյալ ժողովուրդն են: Բայց իրականում կարևոր է սրտի ներքին փոփոխությունը: Սա է, որ հաճեցնում է Աստծուն (2:29): Սա մեր փրկության նպատակն է: Ահա, թե ինչու Հիսուսն ասաց. «Դու պետք է վերստին ծնվես» (Հովհաննես 3:3,7): Բավարար չէ Աստծուն հավատացող կրոնասեր մարդ լինելը:

Եսասեր են և ընտրում են չարի ճանապարհը (2:8): Սա ճշմարիտ է և՛ հրեաների, և՛ ոչ հրեաների համար: Պողոսն այս ամենն ասաց, որ բոլոր հավատացյալները հասկանան, որ բոլորն էլ մեղանչել են:

Աստծո օրենքներին հնազանդվելը լավ է, բայց՝ ոչ բավարար: Բոլոր հավատացյալները պետք է խնդրեն, որ Աստված փոխի իրենց սիրտը: Սուրբ Հոգին դա կանի: Սա Նրա գործն է (2:29): Պողոսն ասաց նրանց. «Եթե դու հնազանդվես Աստծո օրենքի բոլոր կետերին, մարդիկ կարող են գովել քեզ, բայց Աստված կգովի քեզ միայն, եթե դու փոխված ես ներսից»:

Պողոսը նրանց պատրաստում էր այն ամենի համար, որ ցանկանում էր սովորեցնել 3-րդ գլխում՝ միայն Հիսուս Քրիստոսին վստահելով փրկվելու մասին:

Պողոսը տխուր էր, քանի որ հրեա առաջնորդներն իրենց փրկության համար վստահում էին Օրենքին: Բայց ավելի էր տխրում, երբ տեսնում էր, որ նրանք վատ օրինակ էին ծառայում իրենց հետևորդներին (2:23, 24): Մենք էլ պետք է զգույշ լինենք անելու այն, ինչ ճիշտ է, որ մարդիկ մեր պատճառով «Աստծո անունը չհայհոյեն» (2:24): Եկեղեցու առաջնորդներն այսօր պետք է հասկանան Պողոսի այս ուսուցումը:

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Ի՞նչ է պատահում, երբ ուրիշներին դատում ենք (2:1, Մատթեոս 7:1–5):
2. Հրեաներն ինչո՞ւ էին պարծենում (2:17–20):
3. Պողոսն ինչո՞ւ ասաց, որ հրեա առաջնորդները սխալ են (2:21–24):

Նյութ՝ մտածելու համար. Պողոսն ի՞նչ է ասում, որ այսօր մեզ ուղղված Աստծո պատգամն է:

Այժմ կարդա՛ Հռոմեացիներին 3:1–20

ԲՈԼՈՐԸ ՄԵՂԱՆՉԵԼ ԵՆ, ՈՉ ՈՔ ԱՐԴԱՐ ՉԷ ԱՍՏԾՈ ԱՈԱՋ

Պողոսը դատում էր հրեա հավատացյալներին իրենց փրկության համար Օրենքին վստահելու և իրենց մեղսալի բնույթը չընդունելու համար: Աստված նրան այս մեծ հասկացողությունն էր տվել: 3-րդ գլխում Պողոսը փորձում է հրեա հավատացյալներին օգնել, որ ավելի լավ հասկանան Աստծուն հավատալու մասին: Նա բացատրում է, որ բոլորն են մեղանչել, ներառյալ՝ հրեաները (3:23):

Պողոսը հարցրեց. «Ի՞նչ առավելություն ունի հրեան» (3:1): «Շատ է ամեն տեսակետով»: Միայն նրանց տրվեց Աստծո ճշմարտությունը, արարչագործության պատմությունը և աշխարհի նպատակը, Աբրահամին տրված խոստումները, Աստծո պատվիրանները, Նրա մարգարեությունները և խոստումները: Հրեաներից եկավ Տեր Հիսուսը: Հիսուս Քրիստոսի ավետարանն օրհնություն է բերում ամեն ազգի:

Հրեաներն ունեին Աստծո կողմից Մովսեսին տրված Օրենքը (Ելից 20): Օրենքը «հենց Աստծո Խոսքն է» (3:2): Աստծո ճշմարտությունը նրանց էր տրվել գնահատելու և պահելու համար: Դա հայտնություն էր Աստծո սրտից:

Բայց Օրենքն ապացուցում է, որ ոչ ոք արդար չէ Աստծո առաջ (3:10): Պողոսն ասում է, որ բոլոր մարդիկ սխալներ են գործել: Հրեաները մեղավոր են, ոչ հրեաները մեղավոր են: Տարբերություն չկա հրեաների և ոչ հրեաների միջև: Ոչ ոք չկա, որ արդար է Աստծո առաջ (Սաղմոս 14:1–3): Բոլոր հավատացյալները մեղսունակ են, նույնիսկ՝ ամենանվիրվածները: Մենք բոլորս նույն դասը պետք է տվորենք:

Հետո Պողոսը խոսեց ընդհանուր սխալի մասին: Որոշ մարդիկ ասում էին՝ ոչինչ, եթե մեղք գործեն, քանի որ Աստված միշտ կների իրենց: Հետո ասում էին. «Եկեք ավելի մեղք գործենք, որ Աստված կարողանա մեզ ներել»: Սա սխալ ուսուցում է: Քրիստոնյաները չեն հավատում սրան: Մարդիկ, ովքեր այսպես են խոսում, սուտ են խոսում (3:8): Միայլ վարդապետություն է, եթե ասում ենք. «Չարիք գործենք, որ բարին գա»: Այսպիսի բան ասողները չեն հասկանում Աստծուն, քանի որ Աստված պետք է ամբողջ մեղքը դատի:

ՀԱՄԿԱՆԱԼ ՍՈՒՐԲ ԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Հետո Պողոսը ցույց տվեց, որ մարդիկ ծննդից սկսած Աստծուն չունեն իրենց կյանքում (3:10–12): Նրանք Աստծուն են նայում առանց հասկանալու: Այդ

պատճառով Աստծո փրկության կարիքն ունեն (3:13–18):

Պողոսը մեջբերումներ է անում Սուրբ Գրություններից (Մաղմոսներ, Ժողովող, Եսայի): Նա խոսում էր հրեաներին, ովքեր փորձում էին պահել այն Օրենքը, որ Աստված Մովսեսին էր տվել (3:19): Օրենքը մեզ չի կարող արդարացնել Աստծո առաջ: Բացարձակապես, ո՛չ: Օրենքը մեզ մեր մեղքն է ցույց տալիս (3:20):

Պողոսը սա ասաց հրեաներին օգնելու հասկանալ այն, ինչ ասել էր 23-րդ համարում, որ բոլորը մեղք են գործել: Պողոսը ցանկանում էր նրանց հեռու առաջնորդել իրենց բոլոր ավանդույթներից ու սխալ դավանանքից: Մենք բոլորս կարիք ունենք հասկանալու իր ուսուցումները, որ Աստծուն հավատալը, առանց ներքնապես փոխվելու, մեզ չի փրկի կրոնական օրենքներին ու ավանդույթներին հնազանդվելը մեզ չի փրկի Բրիստոնյա ծնողներ ունենալը մեզ չի փրկի :

Մենք պետք է միայն Աստծուն վստահենք և հավատով ապրենք՝ իմանալով, որ Նա փրկում է մեզ, որովհետև Բրիստոսը մեր փոխարեն մեռավ: Հիսուսն ասաց. «Ըննեցե՛ք Գրքերը, քանի որ կարծում եք, թե դրանցով հավիտենական կյանք ունեք, և դրանք են, որ Իմ մասին վկայում են: Եվ դուք Ինձ չեք գալիս, որ կյանք ունենաք» (Հովհաննես 5:39, 40):

Աշխարհում բոլորը կարիք ունեն իմանալու, որ իրենք մեղավոր են (3:19): Պողոսն ասում է, որ Աստված սա մեզ ցույց է տալիս Օրենքի միջոցով (3:20): Յուրաքանչյուրը կարիք ունի Աստծո առաջ արդարանալու և հավիտենական կյանքի Իր պարզև ստանալու: Չպետք է թույլ տանք, որ կանոններն ու ավանդույթները խանգարեն մեր փրկության ուրախությանը:

Խոսի՛ր սրա մասին

Հրեաներն ի՞նչ ունեին, որ ուրիշները չունեին (3:2):

Արդյո՞ք կրոնին հետևող մարդիկ ուրիշներից լավն են (3:9):

Աստված ինչո՞ւ Օրենքը տվեց (3:20):

 Նյութ՝ մտածելու համար. Բացատրի՛ր, թե կրոնի ավանդույթներն ու սխալ վարդապետությունն ինչպե՞ս կարող են խանգարել մեր փրկությանը և հավատին:

Հոմեադիներին 3:21–31

ՄԵՆՔ ԱՐԴԱՐԱՑՎԱԾ ԵՆՔ ԱՍԾՈՆ ԱՌԱՋ

Պողոսն այժմ ամեն բան շատ պարզ է դարձնում բոլոր հավատացյալների համար: Հրեաները մտածում էին, որ իրենք ապահով էին, եթե պահեին Մովսեսի օրենքը: Նրանք Աստծո ժողովուրդն էին: Իրենց ուսուցիչներն իրենց սովորեցնում էին, որ մյուս բոլոր ազգերը դժբախտ հիմարներ են առանց Աստծո: Բայց Աստված ասում է, որ ոչ-որ բավական լավը չէ երկինք

Հոռմեացիներին 3:21-31 Աստծո փրկության ճանապարհը

Քո մեղքերից փրկվելու միայն մեկ ճանապարհ կա: Պողոսն Աթենքի մարդկանց ասաց. «Հավատա՛ Տեր Հիսուսին և կփրկվես» (Գործք Առաքելոց 16:31): Հիսուսն ասաց. «Ես եմ ճանապարհը, ճշմարտությունը և կյանքը. ոչ մեկը Հորը չի գա, բացի Ինձանով» (Հովհաննես 14:6):

Ինչո՞ւ է այսպես: Այսպես է, որովհետև Աստված չի կարող ընդունել ոչ մի ավել և ոչ մի պակաս բան, քան Քրիստոսի մահը՝ վճարելու իմ և քո մեղքերի համար: Ոչ բարի կյանքը, որ մենք ապրում ենք, ոչ էլ բարի գործերը, որ մենք գործում ենք, մեզ չեն կարող ազատել մեր մեղքերից:

Այսպիսով, Աստված փրկությունը որպես ձրի պարզ և առաջարկում տղամարդկանց և կանանց: Նա խոստացել է. «Ո՛վ Տիրոջ անունը կանչի՝ պիտի փրկվի» (Գործք Առաքելոց 2:21): Պողոսը գրել է. «Որովհետև շնորհով եք դուք փրկված հավատի միջոցով, և սա ոչ թե ձեզնից է, այլ Աստծո պարզ և ո՛չ թե գործերից, որպեսզի ոչ մեկը չպարծենա (Եփեսացիներին 2:8-9)»:

Այսինքն՝ Աստծո շնորհն է քեզ փրկել Քրիստոսին հավատալու պատճառով: Փրկությունը մեր բարի գործերի հետևանքով չէ: Այն Աստծո պարզ և է: Այն հիմնված չէ քո արած որևէ բանի վրա: Ո՛չ ոք չի կարող պարծենալ այն վաստակելու համար:

Հին Կտակարանի Սուրբ Գրություններում տասը պատվիրանները մեզ մեր մեղքն են ցույց տալիս: Աստծո մյուս օրենքները ցույց են տալիս, թե մեր մեղքն ինչպես պետք է պատժվի: Քրիստոնյաները հավատում են, որ մեր փոխարեն Քրիստոսն է այդ պատիժը ստացել: Մենք ասում ենք, որ միայն Քրիստոսը կատարեց Օրենքի պահանջները:

Մենք Աստծո արդարությունն ենք ստանում, երբ հավատով ընդունում ենք այն, ինչին Քրիստոսը խաչի վրա հասավ մեզ համար (3:27): Իր միջոցով մենք կարող ենք ունենալ նույն հատուկ հարաբերությունը, որ Նա ունի Իր Երկնավոր Հոր հետ: Քրիստոսի միջոցով մենք կիսում ենք Աստծո արդարությունը, Իր բարությունը, իմաստությունը, սերը և հավիտենական կյանքը, հենց այնպես, ինչպես Ադամը՝ նախքան մեղք գործելը: Սա հնարավոր է բոլոր նրանց համար, ովքեր հավատում են Քրիստոսին (3:26): Աստծո շնորհը թագավորում է նրանց կյանքում, ովքեր մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի միջոցով ստանում են Աստծո արդարությունը (5:21): Ալելուի՛ա:

զնալու համար: Նա երկինք զնալու նոր ճանապարհ է մեզ ցույց տալիս, ոչ թե «բավական լավը լինելով» և Նրա օրենքները պահել փորձելով, այլ՝ նոր ճանապարհով: Տարիներ առաջ այն գրվել է Սուրբ Գրություններում: Այս նոր ճանապարհը Հիսուսն է: Իր գոհաբերությունը մարդկանց փրկության Աստծո նոր ուխտն է (1 Կորնթացիներին 11:25): Աստված ասում է, որ մեզ կարողարացնի, արդար կհամարի, եթե հավատանք Հիսուս Քրիստոսին, որ

©GRN

Քարի Լուրը փրկում է նրան, ով հավատում ու վստահում է Հիսուսին՝ Աստծո հետ իրեն հաշտեցնելու համար:

վերցնի մեր մեղքերը (3:22, 24, 25): Պողոսը կրկնում է այս խոսքերը. «բոլորը մեղանչեցին» (3:23): Հետո կրկնում է բոլորի համար բարի լուրը (3:24, 25): Քրիստոսի արյունը միակ քավությունն է մեղքերի համար (3:25):

Երբ Հիսուսը խաչի վրա մահացավ, Նա Աստծուն մոտենալու մի նոր և կենդանի ճանապարհ բացեց: Դա միակ ճանապարհն է (Հովհաննես 14:6): Սա հռոմեացիներին ուղղված Պողոսի թղթի ամենակարևոր մասն է. Հիսուս Քրիստոսի միջոցով փրկության բարի լուրը բոլոր նրանց համար, ովքեր կհավատան:

Եվ բարության շնորհիվ, Հիսուսի արյան զոհաբերությունը մեզ ազատում է մեր մեղքերից: Դա մեր արած որևէ բանի պատճառով չէ: Այն ձրի պարգև է նրանց համար, ովքեր վստահում են Հիսուսին: Փառք Աստծո: Եվ նրանք, ովքեր հավատում են, միայն Աստծո շնորհով ունեն հավիտենական կյանք Աստծո հետ (Հովհաննես 5:24):

ՀԻՍՈՒՍԻ ԱՐՅԱՆԸ ՀԱՎԱՏԱԼՈՎ

Այս ձրի պարգևը և՛ հրեաների, և՛ ոչ հրեաների համար է: «Ում (Հիսուսին) Աստված նախասահմանեց, որ Իր թափած արյամբ քավություն լինի նրանց, ովքեր կհավատան Իրեն» (3:25): Սա նշանակում է, որ Աստված Հիսուսին ուղարկեց՝ մեր պատիժը վերցնելու: Մենք՝ մեղավորներս, պետք է

մահանայինք, բայց Հիսուսը մեր փոխարեն մահացավ: Նա մահացավ ամբողջ աշխարհի համար: Եվ Նրա արյան մեջ հավատ ունենալով՝ Աստված մեզ փրկում է մեր մեղքերի համար պատժվելուց (3:25): Քանի որ Հիսուսը մեր փոխարեն մեռավ, Աստված ներում է մեղավորին, ով հավատում է Հիսուսին և հեռանում իր մեղքերից: Աստծո ամբողջ պատիժը թափվեց Հիսուսի վրա: Սա Նոր Ճանապարհն է:

Հին Ճանապարհով մարդիկ կենդանի էին գոհաբերում: Մինչ թափում էին կենդանու արյունը՝ նրանք Աստծուն խնդրում էին, որ ներեր իրենց մեղքերը: Սակայն կենդանու արյունը չէր կարող նրանց մեղքը հավիտյան հեռացնել: Բայց այժմ, քանի որ Հիսուսի արյունը թափվեց մեզ համար, Աստված մեր բոլոր մեղքերը վերցնում է: Երբ հավատում ենք Հիսուսին, Նա այլևս չի հիշում դրանք: Հիսուսի արյանը հավատալով՝ մենք փրկվում ենք մեր մեղքերի պատժից: Երբ ապաշխարում և հեռանում ենք մեր մեղքերից, Աստված մեզ ցույց է տալիս Իր արդարությունը և ողորմությունը: Հիսուսը վճարեց մեր մեղքի գինը: Եվ մեր մեղքը հավիտյան հեռացվում է:

Այստեղ Պողոսը քրիստոնյաներին հիշեցնում է ավելի բաների մասին, որ նրանք պետք է իմանային Սուրբ Գրություններից (Երեմիա 31:31–34): Նա ցանկանում էր, որ նրանք իմանային, որ ավելի կարևոր է Հիսուսին վստահելը, քան՝ օրենքներին (3:28): Բայց նա ասաց, որ լավ է Օրենքն ունենալը: «Մենք հաստատում ենք Օրենքը» (3:31): Քրիստոսի մեջ ունեցած հավատը քրիստոնյաներին օգնում է ճշմարտությամբ, սիրով և ամբողջ հասկացողությամբ հնազանդվել Օրենքին: Նրանք կարող են Օրենքով ապրել Քրիստոսի մեջ ունեցած հավատով:

Հիսուսն ասաց. «Մի՛ կարծեք, թե ես եկա Օրենքը կամ Մարգարեներն ավերելու: Ավերելու չեկա, այլ՝ կատարելու» (Մատթեոս 5:17): Հետո Պողոսը Հռոմեացիներին 10:4-ում ասաց, որ Քրիստոսը կատարեց Օրենքը:

«Բարի լուրի շնորհիվ (Հիսուս Քրիստոսի), Աստծո խոստումները ոչ հրեաների, ինչպես նաև հրեաների համար են: Երկու խմբերն էլ մի մարմնի մասերն են (Հիսուս Քրիստոսի եկեղեցու): Նրանք բաժնեկցում են խոստումը: Դա նրանց է պատկանում, քանի որ նրանք Հիսուս Քրիստոսին են պատկանում» (Եփեսացիներին 3:6): Սա նշանակում է, որ Հիսուսի միջոցով Աստծո խոստումները բոլորի համար են: Ոչ ոք դուրս չի մնացած, չէ՞: Մենք բոլորս Աբրահամի զավակներն ենք դառնում, հետևաբար, Աստծո խոստումները նաև ոչ հրեաների համար են:

Մենք հավատում ենք, որ հրեաները և ոչ հրեաները կարող են միմյանցից սովորել և համաձայնվել, քանի որ բոլորս պատկանում ենք Հիսուս Քրիստոսին: Աստծո մեծ սիրո և շնորհի պատճառով Նա ներում է բոլորին, ովքեր հավատում են: Նա մեզ արդարացնում է Իր առաջ (3:24): Մեզանից ոչ-ոք չի կարող պարծենալ, որովհետև մեզանից ոչ-ոք չի կարող որևէ բան բավարար լավ անել ներմանը արժանանալու համար (3:27): Առաջին կամ երկրորդ կարգի քրիստոնյաներ չկան: Աստված ներում է բոլոր հավատացողներին (3:30): Բոլոր քրիստոնյաները հատուկ են Աստծո աչքում:

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Ո՞րն է Նոր Ճանապարհը, որ Աստված օգտագործում է Իր առաջ մեզ արդարացնելու համար (3:21, 22):
2. Վատ մարդը կարո՞ղ է երկինք գնալ (3:23–25):
3. Մարդ ինչպե՞ս կարող է արդարանալ Աստծո առաջ (3:24, 26):

Նյութ՝ մտածելու համար. Կարդա՛ Սաղմոս 14:3-ը, իսկ հետո Հռոմեացիներին 3:23 և 6:23-ը: Քո բառերով բացատրի՛ր այս ճշմարտությունները:

Հռոմեացիներին 4:1–25

Աբրահամն արդարացավ Աստծո առաջ

Այս գլխում Պողոսը հրեա հավատացյալներին հիշեցնում է, թե Աբրահամն ինչպես արդարացավ Աստծո առաջ: Աստված ասաց, որ նա արդար է, քանի որ հավատաց: Նա հավատով արդարացավ Աստծո առաջ (4:2–8): Ոչ թե քրիստոսյան (4:9–12) կամ Օրենքը պահելու (4:13–17ա) շնորհիվ, այլ, որովհետև հավատաց Աստծուն (4:3): Պողոսը մեզ հիշեցնում է, թե Ծննդոց 15:6-ը ինչ է ասում Աբրահամի մասին: Պողոսը մեզ հիշեցնում է, որ ոչ-ոք չի կարող Աստծո առաջ արդարանալ իր գործերով, քանի որ առիթ կունենա պարծենալու (4:2): Ոչ-ոք չի կարող պարծենալ: Աստված մեզ փրկում է Իր մեծ ողորմությամբ: Դու չես կարող սրա համար պարծենալ, «այն Աստծո պարգևն է» (Եփեսացիներին 2:8):

Այս կերպ Պողոսը նորից հրեաներին հիշեցնում է, որ Օրենքը պահելն իրենց չի արդարացնի Աստծո առաջ: Աբրահամն արդարացավ Աստծո առաջ՝ Նրա խոստումներից հավատալով, Օրենքը տրվելուց տարիներ առաջ:

Դավիթ թագավորը գիտեր այս ճշմարտությունը, և 4:7–8-ում Պողոսն օգտագործեց Դավթի խոսքերը սա մեզ ասելու համար (Սաղմոս 32:1–2): Պողոսն իր ընթերցողներին ապացուցեց, որ ներման, փրկության, արդարացման իր ուսուցումները հիմնված էին Աստծո Խոսքի վրա: Այո՛, Աստված գրկարաց ընդունում է զղջացող մեղավորին, ով ապաշխարում և հավատում է: Արդարացումը, որ նշանակում է արդարանալ Աստծո առաջ միայն հավատով, նոր բան չէ: Դա այնքան հին է, որքան Աբրահամն ու Դավիթ թագավորը: Այն կարելի է տեսնել նաև Աբելի և Նոյի դեպքում:

Չարմանալի չէ, որ Դավիթը երջանիկ էր: Աստված ներում է մեղքը, նույնիսկ հեռացնում է մեղքի անօրենությունը (Սաղմոս 32:5):

Պողոսը մեզ հիշեցնում է, որ երբ Աստված մեզ փրկում է հավատով, դա Նրա ձրի պարգևն է (4:4–5): Մենք ոչ արժանի ենք, ոչ էլ կարող ենք վաստակել այն, քանի որ բոլորս մեղավոր ենք:

Աստված Աբրահամին արդարացրեց Իր առաջ: Սա տեղի ունեցավ՝ նախքան նրա թլփատվելը (4:10): Թլփատությունը հատուկ նշան էր, բայց այն Աբրահամին արդար չդարձրեց:

Աստված Աբրահամին արդարացրեց միայն հավատով: Այսօր մարդիկ, ովքեր Աբրահամի նման հավատով են մոտենում Աստծուն, դառնում են «Աբրահամի զավակները» (4:16): Քանի որ Աբրահամը հավատաց, Աստված նրան խոստացավ, որ նա բոլոր նրանց հայրը կլինի, ովքեր կկիսեն իր հավատը (4:13, 16): Աբրահամը Քրիստոսի մեջ բոլոր հավատացյալների հայրն է, որովհետև նա ցույց տվեց հավատի ճանապարհը, որը մեզ արդարացնում է Աստծո առաջ:

Աստծո հետ մեր հարաբերությունն ամբողջական է դառնում Հիսուս Քրիստոսին հավատալով: Սա հրեաների, արաբների և ոչ հրեաների համար է, ովքեր ցանկանում են Եհովային՝ Աբրահամի Աստծուն, ճանաչել: Քրիստոսը Աբրահամին խոստացված սերմն է (սերունդը) (Գաղատացիներին 3:16, Ծննդոց 12:7, 13:15, 24:7):

Պողոսը որոշում է, որ Հռոմի հավատացյալների համար կարևոր է, որ այս հարցերը հստակորեն հասկանան, նախքան հաջորդ գլխում Աստծո շնորհի և Հիսուս Քրիստոսին հավատալով փրկության մասին խորանալը (5:2): Այստեղ տեսնում ենք Աստծո փրկության ծրագրի մասին Պողոսի զարմանալի խորաթափանցությունը: Հիսուսը Պողոսին հանդիպեց Գամասկոս գնալու ճանապարհին: Հետևաբար, հարուցյալ Փրկչի մասին իր իմացության լույսի ներքո մենք կարող ենք վստահել Պողոսի Սուրբ Գրությունների հասկացողությանը: Պողոսին սովորեցրին Սուրբ Հոգին՝ Արաբիայում, և վաղ եկեղեցու առաջնորդները (Գաղատացիներին 1:11–19):

Նրանք, ովքեր ցանկանում են քարոզել և եկեղեցիներ առաջնորդել, պետք է ժամանակ տրամադրեն աղոթքին, Աստվածաշունչն ուսումնասիրելուն և հաղորդակցվեն հավատացյալների հետ: Շատ երկրներում Աստվածաշնչյան դպրոցներ կան, որտեղ Սուրբ Հոգու առաջնորդությամբ տղամարդիկ և կանայք կարող են կրթվել:

Ե՛վ հրեաները, և՛ ոչ հրեաները պետք է Աստծուն զան՝ Քրիստոսին հավատալով: Այդ իմաստով Աբրահամը բոլոր հավատացյալների հայրն է, նա ցույց է տալիս հավատի ճանապարհը, որ մեզ տանում է Աստծո մոտ և արդարացնում Իր առաջ: Ահա թե ինչու է Պողոսն ասում, որ Աբրահամը բոլորիս հայրն է: Աստված ասել է, որ սա պատահելու է (4:17, Ծննդոց 17:5, Գաղատացիներին 3:29):

ԱԲՐԱՀԱՄՆ ԻՆՉ ՀՈՒՅՍ ՈՒՆԵՐ

Աբրահամը հավատում էր, որ Աստված կարող էր մահից կյանք առաջ բերել: Նա 100 տարեկան էր: Նրա մարմինը, ինչպես և Սառայի արգանդը «մեռած» էին (4:19): Աբրահամը և Սառան շատ ծեր էին որդի ունենալու համար, բայց Աստված նրանց որդի էր խոստացել: Աստված Աբրահամին ասաց. «Զո կին Սառան քեզանից որդի կունենա, և դու նրա անունը Իսահակ կդնես» (Ծննդոց 17:19):

Աբրահամը կարծես ուզում էր ասել «Անհնա՛ր» է, բայց իր հավատն Աստծուն ասաց «Այո՞»: Նա հավատում էր, որ Աստված մահից կյանք կարող է առաջացնել և Սառային որդի պարգևել (Ծննդոց 21:1–7): Աստված պահեց այս խոստումը, և Իսահակը ծնվեց:

Երբ գայթակղվում ենք ասելով, որ մենք չենք կարող Աբրահամի հավատն ունենալ, պետք է ինքներս մեզ հիշեցնենք, որ Քրիստոսում ամեն ինչ հնարավոր է՝ Աստծո բարության և ողորմության շնորհիվ (2 Տիմոթեոս 1:9):

Հավատի պակասը (անհավատությունը) բոլոր մեղքերի պատճառն է, արմատն է, որովհետև այն չի փառավորում Աստծուն: Աբրահամը «հավատով զորացավ և Աստծուն փառք տվեց» (4:20): «Աստված ընդունեց Աբրահամին, որովհետև նա հավատաց, որ Աստված կարող էր անել այն, ինչ խոստացել էր: Այսպիսով, իր հավատն արդարացրեց նրան Աստծո առաջ» (4:22, Ծննդոց 15:26):

Մովսեսն Աբրահամի մասին այս բաները գրեց ոչ միայն այդ ժամանակվա մարդկանց համար, այլ նաև մեզ համար (4:24): Հիսուսն ասաց. «Ձեր հայր Աբրահամը ցանկացավ Իմ օրը տեսնել. և տեսավ այն և ուրախացավ» (Հովհաննես 8:56):

Հռոմեացիներին 4:25-ում Պողոսը մեզ ասում է, թե ինչու էր անհրաժեշտ, որ Հիսուսը տառապեր և մահանար: Նրա միջոցով ենք ստանում մեր ներումն ու արդարացումը: Նա «մահացավ մեր մեղքերի համար», և Նա «մեզ արդարացնում է Աստծո առաջ»: Ներման և արդարացման այս երկու մեծ օրհնությունները (որ կոչվում է արդարացում) մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի փառահեղ գործն է: Մա Պողոսի Աստծո հրաշալի Բարի լուրի կենտրոնն է բոլոր նրանց համար, ովքեր հավատ ունեն հավատալու: Այն մեզ ունակ է դարձնում մեղքից ազատված հանդիպել Աստծուն: Պողոս առաքյալի այս համարը մեզ հիշեցում է այն բոլոր բաների մասին, որ ստացել ենք Քրիստոսի մեջ՝ նախքան մեզ տանելը 5-րդ և 6-րդ գլուխները՝ դեպի քրիստոնեական կյանքի ուրախություն:

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Աստված ինչպե՞ս Աբրահամին արդարացրեց Իր առաջ (4:3):
2. Աբրահամին տրված խոստումներն ինչպե՞ս է, որ նաև մեզ համար են (4:16):
3. Ովքե՞ր են ներառված Աստծո խոստման մեջ (4:16, 17):
4. Աբրահամն ինչպե՞ս է մեր հայրը (4:17):
5. Հավատի դիմաց Աստված ի՞նչ է տալիս (4:5, 24):
6. Մեր հավատքն ինչպե՞ս է փառավորում Աստծուն (4:20):

Նյութ՝ մտածելու համար. Քո բառերով բացատրի՛ր արդարացման վերաբերյալ քրիստոնեական ուսուցումը:

Հոռնեացիներին 5:1–11

ՄԵՆՔ ԽԱՂԱՂՈՒԹՅՈՒՆ ՈՒՆԵՆՔ ԱՍՏԾՈ ՀԵՏ

Պողոսն այժմ քացատրում է արդարացումը, ինչ է պատահում, երբ Աստված ներում է մեղավորներին և արդար դարձնում Իր առաջ՝ (5:1-3): Հիսուսի միջոցով.

- Մենք հիանալի խաղաղություն ունենք Աստծո հետ (տե՛ս նաև Կողոսացիներին 1:20)
- Աստծուն մոտենալու ճանապարհ ունենք (տե՛ս նաև Եբրայեցիներին 10:19)
- Մենք ստանում ենք Աստծո շնորհը և ներված ու մաքրված կանգնում ենք Իր առջև (տե՛ս նաև Եփեսացիներին 4:32)
- Նրա փառքը կիսելու համար մեզ հույս է տրված (տե՛ս նաև Հռոմեացիներին 8:17)

«Եվ ոչ միայն այսքանը, այլ նաև՝ պարծենում ենք նեղությունների մեջ» (5:3): Սա տարօրինակ խոսակցություն է: Երբ մենք Քրիստոսի համար ենք տառապում, մեր հույսը գորանում է: Տառապանքը մեզ գորացնում է (1 Պետրոս 5:10): Տառապանքը մեզ առաջ է մղում Քրիստոսին ավելի ճանաչելու համար (Փիլիպպեցիներին 3:10):

Նա նրանց քաջալերում է հավատալ, որ «տառապանքը բոլորին ուժ է տալիս շարունակելու» (5:3): Այս հույսը մեզ երբեք չի հիասթափեցնում, քանի որ Աստված մեր սրտերը լցնում է Իր սիրով: Նա սա անում է Սուրբ Հոգու միջոցով, որ մեզ տրվեց (5:5): Մենք կարիք ունենք քաջալերելու, որ այս հույսն աճի: Հիսուսին հուսալը Աստծո սերն է բերում մեր կյանքում: Աստված մեր սրտերի մեջ Իր սերն է թափում: Սուրբ Հոգին է այս գործն անում: Նա մեզ լցնում է Աստծո մեծ սիրով: Երբեմն թվում է, թե հույսը պարզապես երազ է, բայց մեր հույսն Աստծուց է կախված, Ում կարելի է վստահել:

Մեղքի հին կյանքում մենք հույս և գորություն չունեինք: Հետո ճիշտ ժամանակին Քրիստոսը մահացավ մարդկանց համար, ովքեր առանց Աստծո էին (5:6): Եթե նույնիսկ լավն ենք, մենք չենք ակնկալում, որ ինչ-որ մեկը մահանա մեզ համար, բայց Աստված Իր մեծ սերը մեզ ցույց տվեց՝ Քրիստոսին ուղարկելով մեզ համար մահանալու, երբ մենք վատ մարդիկ էինք (5:7–8):

Աստված Իր մեծ սերը թափեց մեզ վրա: Այժմ մենք վստահում ենք Իրեն, որ ավարտին հասցնի այն գործը, որը սկսել էր: Մեր հույսը ուժեղ և վստահ է: Նա՝ Հիսուսը, կարող է լիակատար և բոլոր ժամանակներում փրկել նրանց, ովքեր Իր միջոցով գալիս են Աստծուն (Եբրայեցիներին 7:25):

Առանց Քրիստոսի...

- Մարդիկ չար են և չեն կարող ավելի լավ կյանքով ապրել, եթե նույնիսկ փորձեն (5:6)
- Մարդիկ դեռ վատ բաներ են անում (5:8)

Հոռմեացիներին 5:3 Ուրախություն մեր տառապանքների մեջ

Պողոսն ասում է, որ տառապանքը մեզ համար կարող է բարի լինել, քանի որ այն գորացնում է մեր հավատը: Այսպես, մենք կարող ենք ուրախանալ մեր տառապանքների մեջ:

- Տառապանքի տարբեր պատճառներ կան.
- տառապանք՝ մեր մեղքի հետևանքով
- տառապանք՝ ուրիշների մեղքի պատճառով
- տառապանք, որի պատճառը ընկած, քառսի և Սատանայի կողմից ղեկավարվող աշխարհում ապրելն է

Մենք կարող ենք ուրախանալ մեր բոլոր տառապանքների ժամանակ, եթե շարունակում ենք վստահել Աստծուն և աճել հավատքի մեջ: Այդ պատճառով է, որ Աստված թույլ է տալիս տառապանքը, քանի որ այն հնարավորություն է տալիս, որ ավելի Նրա արդարությունը մեր մեջ գործի: Տառապանքը մեզ գորություն է տալիս առաջ գնալու (5:3): Այն առաջացնում է հոգևոր հասուն բնավորություն: Այն հավիտենական փրկության և հույսի հավատքն է կառուցում: Այն մեզ հնարավորություն է տալիս ապացուցելու Աստծո սերը, որ Իր Հոգու միջոցով մեր մեջ է բնակվում (5:5):

Լավ չէ տառապելը և Աստծուն վստահել մերժելը: Աղոթքով և Իր Խոսքի միջոցով միշտ փնտրի՛ր Աստծուն: Փառաբանության մեջ փնտրի՛ր Աստծուն: Մովորի՛ր քո տառապանքներում ուրախանալ: Թո՛ւյլ տուր, որ Աստված քո տառապանքը բարու համար օգտագործի: Աչքդ բաց՝ տեսնելու, թե ինչպես է Աստծո գորությունը գործում, որպեսզի դու հավատաս, ոչ թե «մարդկանց վկայության պատճառով, այլ՝ Աստծո գորության» (1 Կորնթացիներին 2:5): Մենք կարիք ունենք, որ մեր կյանքում Աստծո գորությունը գործի, որպեսզի կարողանանք տանել տառապանքը և հալածանքը: Այսպես կաճենք Աստծո մեջ:

Տառապանք և հալածանք են տեսնելու բոլոր նրանք, ովքեր Քրիստոսին են հետևում (2 Տիմոթեոս 3:12): Երբ հավատում ենք Հիսուսին, ստանում Աստծո ներումը և պատրաստվում հետևել Քրիստոսի Հոգուն, ապա պատրաստ պետք է լինենք տառապելու և մահանալու (Մարկոս 8:34):

Հիսուսն ասաց. «Իմ պատճառով մարդիկ ատելու են ձեզ» (Մարկոս 13:13): Հնարավոր է տառապենք անարդար վերաբերմունքի պատճառով, հալածանքի, պատերազմի, սովի, տկար առողջության և շատ այլ չար բաների պատճառով: Բայց մենք պետք է հիշենք, որ Յահվե Աստվածը, ով ամենակարող և գորավոր է, ընտրեց մեզ Իր ներկայության մեջ բերել Իր Որդու տառապանքի միջոցով, Ում անունն է Հիսուս կամ Յեշուա, որ նշանակում է Փրկություն:

- Մարդիկ Աստծո թշնամին են (5:10)

Բայց Քրիստոսով մեղավորներն Աստծո բարեկամներն են դառնում: Նրանք արդարանում են Աստծո առաջ (2 Կորնթացիներին 5:18): Աստված և մարդը

իրարից հեռացան: Երբ հավատում ենք Հիսուս Քրիստոսին, մենք դառնում ենք դեպի Աստված, և Նա դառնում է մեր բարեկամը:

Մենք արդարացվում ենք Աստծո առաջ: Մենք Աստծո կողմից ընդունվում ենք...

1. Աստծո շնորհի շնորհիվ (3:24)
2. Քրիստոսի գոհաբերության շնորհիվ (5:9)
3. Մեր հավատքի միջոցով (5:1)

Աստծո արդարությունը ձրի պարզև է բոլոր նրանց համար, ովքեր հավատում են Հիսուս Քրիստոսի բարի լուրին: Ալելուիա⁷:

Արդարացած լինելով (Աստծո առաջ արդարացած լինելով) Նրա արյամբ (Քրիստոսը մահացավ մեզ համար), կփրկվենք Աստծո բարկությունից (5:9, 1 Թեսաղոնիկեցիներին 5:9): Աստված բարկացած է «մարդկանց արած չար բաների» համար (1:18), բայց Քրիստոսը կանգնում է մեր և Աստծո սուրբ և արդար բարկության միջև: Այժմ, Հիսուս Քրիստոսին հավատալով, մենք այլևս Աստծո հետ թշնամիներ չենք, այլ՝ բարեկամներ: Սուրբ Աստծո և հավատացող, մեղանչած մեղավորի միջև խաղաղություն կա: Որպես Աստծո զավակ՝ նա Աստծո հետ խաղաղության մեջ է:

Հիմա նա կարող է կանգնել Ձորաց Աստծո ներկայության մեջ: Չներված մեղավորը չի կարող այդպես անել: Բայց Քրիստոսին հավատալով՝ մենք արդարացված ենք Աստծո առաջ, դառնում ենք արդար և արժանի՝ Նրա առաջ կանգնելու:

«Դա ամբողջը չէ: Մենք լի ենք ուրախությամբ...»: Երկնքում և երկրում մեծ ուրախություն է: Հրեշտակներն ուրախանում են (Գուկաս 15:10), եկեղեցին ուրախանում է, և Աստծո շնորհով ներված մեղավորն է ուրախանում: Ալելուիա⁷:

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Ինչո՞ւ կարող ենք ակնկալել, որ կիսելու ենք Աստծո փառքի հույսը (5:2):
2. Ի՞նչ բարի բան է լինում, երբ տառապում ենք հանուն Քրիստոսի (5:3):
3. Աստծո սերը ինչպե՞ս է թափվում մեր սրտերի մեջ (5:5):
4. Ինչքա՞ն մեծ է Աստծո սերը մեր նկատմամբ (5:8):

Հոմեաղիներին 5:12–21

ՄԱՀ ԱԴԱՄԻ ՊԱՏՃԱՌՈՎ, ԿՅԱՆՔ ՀԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

Այժմ Պողոսը հստակացնում է քրիստոնեական եկեղեցու մեկ այլ հիմք: Երբ Ադամը չինազանդվեց Աստծուն, մեղքը նրա կյանքի մեջ եկավ: Աստված դատեց Ադամին: Քանի որ Ադամը մեղք էր գործել, նա պետք է մահանար:

Սկզբում Ադամը առանց մեղքի էր և առանց տարիքի: Մեղք գործելուց հետո նա սկսեց ծերանալ: Մեղքը և մահը փոխանցվեցին Ադամի զավակներին: Բոլոր մարդիկ մահանում են, որովհետև մեղսունակ են ծնվել (5:12):

Հոռմեացիներին ուղղված թղթի սկզբում Պողոսը մեզ ցույց տվեց, որ մեղավոր մարդը չի կարող փրկել իրեն: Հետո Պողոսը ցույց տվեց, թե մեղավորը ինչպես կարող է արդարանալ Աստծո հետ, որովհետև Քրիստոսը մահացել և մեռելներից հարություն է առել: Այժմ Քրիստոսի մեջ կյանքը փոխարինում է Ադամի մեջ եղող մահվան: Երբ կյանք կար, Ադամը մահ բերեց, իսկ Քրիստոսը կյանք բերեց, երբ միայն մահ կար: Մեր նոր կյանքը և՛ ֆիզիկական, և՛ հոգևոր է:

Քանի որ մենք Ադամի զավակներն ենք, յուրաքանչյուր երեխա ծնվում է՝ իր կյանքում մեղքի արմատն ունենալով: Մինչ մենք մեծանում ենք, չենք կարող սխալներ չանել: Մեղքը արմատ է դնում՝ հասնելով մեր կյանքի բոլոր մասերին: Որտեղ մարդիկ չգիտեն Աստծուն, մեղքի այս արմատը արագ է աճում: Նույնիսկ, երբ ծնողներն աղոթում և երեխաներին Աստծո մասին են սովորեցնում, մեղքը դեռ ներկա է: Մենք բոլորս Աստծո ճանապարհով գնալու փոխարեն ցանկանում ենք մեր ճանապարհով գնալ: Եվ շուտով սկսում ենք ապրել որպես Աստծո թշնամիներ:

Ահա թե ինչու քրիստոնյա ծնողների երեխաները չեն կարող քրիստոնյա

Երբ Աստված մեզ փրկում է պատժից, մեզ դնում է Քրիստոսին հետևելու և Սուրբ Հոգու գործությամբ ապրելու ճանապարհին: Քրիստոսը կանգնում է մեր և Աստծո պատժի միջև:

կոչվել, մինչև նրանք բավական մեծ չլինեն անհատապես Քրիստոսին հետևելու համար: Քրիստոսին իրենց կյանք ընդունելու որոշումը չի կարող իրենց ծնողների կամ բարեկամների կողմից կայացվել: Այս հարցում քրիստոնեությունը տարբերվում է աշխարհի մյուս բոլոր կրոններից: Ամեն մարդ ինքը պետք է որոշի Քրիստոսին հետևել և Աստծո առաջ արդար լինել: Եթե երեխան քրիստոնյա ծնողներ ունի, դա չի նշանակում, որ իրենք էլ են քրիստոնյա ծնվում: Նրանք Աստծուն դառնալով՝ կարիք ունեն վերստին ծնվելու (Եզեկիել 18:23, Հովհաննես 3:7):

«Մեղքն աշխարհում կար... մահը թագավորեց...» (5:13–14): Մարդիկ Աստծո թշնամին էին: Նրանք Աստծո կարիքն ունեին, որ Իր առաջ արդարացներ իրենց: Աստված մեզ բոլորիս համար փրկվելու ճանապարհ պատրաստեց: Աստծո փրկության օրն եկավ, երբ Հիսուսը մեզ համար խաչի վրա մահացավ և երրորդ օրը հարություն առավ: Աստծո այս ծրագիրը հաղթեց մեղքին, մահվանը և մեր կյանքերի մեջ Սատանայի իշխանությանը: Այս ծրագիրը Աստծո սրտում կար նախքան աշխարհի ստեղծումը: Եվ Նա տվեց Մովսեսի օրենքը՝ ցույց տալու, թե ի՞նչն է ճիշտ և սխալ, և ապացուցելու, որ մենք Փրկչի կարիք ունենք:

ՄԵՂԸ ՑԱՆԿԱՆՈՒՄ Է ՄԵՉ ԻՐ ՍՏՐՈՒԿԸ ԴԱՐՉՆԵԼ

Մեղքը...

- Իմ սրտում թագավորող վատ թագավորի է նման (5:21):
- Իմ կյանքը կառավարող ստրկատիրոջ է նման (6:6, Հովհաննես 8:34):
- Նման է մի թշնամու, ով ցանկանում է կառավարել իմ միտքը (7:23): Նույնիսկ երբ Աստված Մովսեսին Օրենքը տվեց, դրանից հետո էլ մեղքը թագավորում էր: Եվ շարունակեց թագավորել աշխարհում: Մեղքը պետք է պատժվեր: Բայց միայն Քրիստոսը՝ մեր Փրկիչը, կարող է մեր կյանքում կոտրել մեղքի գորությունը և թագավորությունը, երբ վստահենք Իրեն (6:6): Նա մեր փոխարեն պատիժը կրեց:

«Ադամը մեղքի առջև դուռ բացեց և այն ազատ արձակեց մարդկանց աշխարհում», - գրել է աստվածաշնչյան ուսուցիչ Ֆ.Ֆ. Բրուսը: Մեղքը այնքան վատացավ, որ Աստված ջրհեղեղ ուղարկեց՝ կործանելու բոլորին, բացի ութ հոգուց (1 Պետրոս 3:20): Նոյի ժամանակակիցները ոչնչացան ջրհեղեղի ժամանակ (Ծննդոց 7:21):

Արդյոք Նոյը մտածե՞ց. «Հիմա, որ մեղքը վերացել է, մի նոր, հիանալի աշխարհ կլինի»: Եթե այո՛, ապա Աստված պետք է հիշեցներ նրան՝ «մարդու սրտի խորհուրդը մանկուց չար է» (Ծննդոց 8:21): Նոյը ամեն ինչ նորովի սկսեց, բայց մարդու սիրտը չէր փոխվել: Աստված պատժեց աշխարհը, բայց մեղքը թագավորում էր մարդկանց սրտերում:

Ադամի մեղքը մահվան առաջնորդեց: Մարդու հոգին, այն մասը, որ

սիրում է Աստծուն, մահացավ: Մեղքի պատճառով մարդը հեռացավ Աստծուց: «Մեկի (Ադամի) հանցանքով շատերը մեռան» (5:15):

Թեև մեկ մարդու՝ Ադամի միջոցով մահը փոխանցվեց մեզ բոլորիս, շատ օրհնություններ են մեզ գալիս երկրորդ Մարդու՝ Հիսուս Քրիստոսի միջոցով: Նա եկավ մեզ վրա օրհնություններ թափելու (Հովհաննես 1:16): Իր օրհնություններն ամբողջ երկիրն են լցնում: Նրանք, ովքեր վատահում են Հիսուսին, վայելում են Աստծո կյանքը՝ օրհնությունների կյանքը (5:17), եթե նույնիսկ տառապում են:

Քանի որ Ադամը մեղք գործեց, մեղքը բոլոր մարդկանց փոխանցվեց: Այդ պատճառով բոլոր մարդիկ ենթակա են մահվան: Քանի որ Հիսուս Քրիստոսը մեր փոխարեն մահացավ, բոլոր մարդիկ կարող են հավիտենական կյանք ունենալ: Մարդիկ, ովքեր Քրիստոսին ճանաչում են որպես իրենց Փրկչի, ովքեր հավատում և ընդունում են Աստծո բարության պարզև, ստանում են հավիտենական կյանք (Հովհաննես 3:16): Ադամի անհնազանդությունը մեզ մեղավորներ դարձրեց, Քրիստոսի հնազանդությունը մեզ արդար է դարձնում (Փիլիպպեցիներին 2:8): Ալելուիա՝:

 Նյութ՝ մտածելու համար. Եթե մեղքի պատճառով բոլոր մարդիկ մահվան ենթակա են, քո խոսքերով բացատրի՛ր մեզ փրկելու Աստծո ծրագիրը:

ԱՍՏԾՈ ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ԾՐԱԳԻՐԸ

Օրենքը մարդու մեղքն էր ցույց տալիս: Մարդը չէր կարող դադարել սխալներ գործել, և այսպիսով, Օրենքն էր խախտում: Այն ցույց էր տալիս, որ նա մեղավոր էր և պետք է մահանար: Բայց մենք Օրենքից ավելին կարիք ունենք, որպեսզի անենք այն, ինչ հաճեցնում է Աստծուն:

Հետո, երբ մեղքը շատացավ, Աստծո բարությունն ավելի շատացավ (5:20): Աստված սիրում է մեզ՝ Իր արարածներին: Սուրբ Գրություններում տեսնում ենք, թե մեղքն ինչպես է շատանում մարդկության պատմության մեջ: Պատմության ընթացքում Աստված մեծացրեց Իր փրկության ծրագրի իմացությունը մարդկանց համար: Մենք սա տեսնում ենք այն հատվածների միջոցով, երբ Նա խոսեց Ադամին, Աբելին, Նոյին, Աբրահամին, Մովսեսին և մարգարեներին: Հետո Աստծո փրկության ծրագիրն ամբողջությամբ բացահայտվեց Իր Որդու՝ մեր Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի կյանքում: Ժամանակների սկզբից Աստծո ծրագիրն էր, «որ ինչպես մեղքը թագավորեց մահով, այնպես էլ շնորհը թագավորի արդարության միջոցով՝ հավիտենական կյանքի համար, մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի միջոցով (5:21):

Պատմության մեջ Աստված շատ քայլեր է արել դեպի մարդը՝ մեղքի ազդեցությունը ոչնչացնելու համար: Աստված շատ քայլեր է անում դեպի մեզանից յուրաքանչյուրը, և հենց մի քայլ ենք անում դեպի Նա, Նա սիրով

պատասխանում է: Երբ մենք հնազանվում ենք Աստծո խոսքին, Նա գորացնում է մեր հավատը: Մենք սկսում ենք հասկանալ, թե ինչքան մեծ, լայն և խորն է Իր սերը: Նա այն Աստվածն է, որ սիրում է բարի լինել մեր նկատմամբ (1 Պետրոս 5:10): Իր սերը լվանում է մեր մեղքը և առաջնորդում մեզ Իր արդարության թագավորությունը:

Աստված մեզ Իր Սուրբ Հոգին է տալիս, որ մեզ օգնի հնազանդվել Հոր Խոսքին: Օր օրի Նա մեզ օգնում է ճանաչել Աստծո ճանապարհները և այդ ճանապարհով քայլել (Գաղատացիներին 5:25): Երբ քայլում ենք Աստծո ճանապարհով, մենք ուրախություն ունենք, պաշտում և փառաբանում ենք Նրան: Իր արդարության և բարության մեջ աճում ենք, և ուրիշ մարդիկ տեսնում են մեր մեջ ապրող Հիսուսին (2 Կորնթացիներին 4:2):

Մեր կյանքում մեղքը թագավորելու փոխարեն Աստծո շնորհն է թագավորում (5:21): Այժմ Աստված թագավորում է մեր կյանքում հավատի, փառաբանության և սիրո միջոցով և ոչ թե կանոնների, զոհաբերության և պատժի միջոցով: Մենք այլևս ստրուկ չենք այս բաներին, այլևս մեղքի ծառա չենք:

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Մեղքն ինչպե՞ս աշխարհ եկավ (5:12): Այն ինչպե՞ս է ազդում մեր երեխաների վրա:
2. Մեղքը ի՞նչ վատ բան բերեց աշխարհ (5:12):
3. Ո՞վ է Աստծո բարությունը մեզ բերում (5:15):
4. Ջրհեղեղը Նոյի ընտանիքի անդամների սրտերը փոխե՞ց:
5. Երբ Աստծո առաջ ճիշտ ենք, Աստծո բարությունն (շնորհն) է թագավորում: Ի՞նչ է պատահում: Ո՞վ է սա անում (5:21):

 Նյութ՝ մտածելու համար. Մենք ինչպե՞ս կարող ենք «կառավարել կյանքում»: Հիսուսն է թագավորում քո կյանքում: Ինչպե՞ս կարող ես դա իմանալ (5:17):

Հոռնեացիներին 6:1–14

ՄԵՂՔԻՆ ՄԵՌԱԾ, ԿԵՆԴԱՆԻ՝ ԶՐԻՍՏՈՍՈՒՄ

5:20-ում Պողոսն ասաց. «Որտեղ մեղքը շատացավ, շնորհն առավել ևս շատացավ»:

Նա հարցնում է. «Ուրեմն ի՞նչ ասենք, մնա՞նք մեղքի մեջ, որ շնորհը շատանա» (6:1): Պողոսը սա ասաց, քանի որ որոշ մարդիկ սխալ գաղափար ունեին: Նրանք մտածում էին, որ քրիստոնյան կարող է շարունակել սխալ բաներ անել, քանի որ Աստծո շնորհը շատ մեծ է: Նրանք ասում էին, որ հավատացյալները կարող էին շարունակել մեղք գործել, քանի որ Աստված ներելու էր իրենց և փառավորվելու էր:

Պողոսը պատասխանեց. «Իհարկե, ո՛չ»: Երբ մենք քրիստոնյա ենք

դառնում, մեղքի գորությունը մեր կյանքից վերցվում է: Երբ մկրտվում ենք, դառնում ենք Հիսուս Քրիստոսի մի մասը: Ջրում ընկղմվելով՝ մկրտությունը նշան է Քրիստոսի մեջ մեր նոր կյանքի: Այն նոր սկիզբ է: Մենք ջրից դուրս ենք գալիս մեր նոր կյանքը սկսելու համար: Մենք մեռած ենք մեղքի համար և կենդանի Քրիստոսի մեջ (6:2–3): Աստված փոխում է ինձ, և ես փոխվում եմ Աստծո սիրո շնորհիվ: Աստծո սերը բավական մեծ է ներելու ամենավատ մեղքերը: Եվ Նրա գորությունը բավական մեծ է հաղթելու ամենավատ մեղքը: Հետևաբար, «մեղքն այլևս չի իշխում մեր վրա», այլևս կարիք չունենք մեղքով կառավարվելու:

Պողոսն ասում էր, որ ճշմարիտ հավատացյալը միանում էր Հիսուս Քրիստոսին, հետևաբար.

- Նրա մեռելներից հարություն առնելու շնորհիվ, Նա Հոգու մեջ մեզ նոր կյանք է տալիս (6:5, 8):
- «Մեղքին ծառա» լինելու փոխարեն, մենք ծառայում ենք Նրան (6:6):
- Մենք մեղքից ազատվում ենք սուրբ կյանք ապրելու համար: Մահը և մեղքը ոչ մի գորություն չունեն մեզ վրա (6:9):

Աստված ասում է, որ սա պատահում է, երբ հավատում ենք: Երբ հավատում ենք, մենք բաժնեկցում ենք Քրիստոսի մահը (1 Կորնթացիներին 12:13). մահանում ենք մեր հին ճանապարհների համար և դառնում «կենդանի՝ Աստծո համար» (6:11, 2 Կորնթացիներին 5:17):

Մենք գիտենք, որ մեր հին կյանքը մահացել է (6:6): Երբ հավատում ենք Հիսուս Քրիստոսին, դա նշանակում է, որ մահանում ենք մեր հին վարքին, երբ չէինք կարող սխալներ չանել: Այդպիսի ապրելակերպն ավարտված է: «Մեր հին մարդը Նրա հետ խաչվեց» (6:6): Կյանքի նոր ճանապարհը սկսվել է, և մկրտությունը վկայում է սա մեր ընկերներին և ընտանիքին:

Պողոսը գիտեր, որ քրիստոնյաները ժամանակ առ ժամանակ դեռ մեղք են գործում: Բայց ցանկանում էր, որ իր ընթերցողներն իմանային, որ մեղքն այլևս նրանց տերը չէ: Մենք նոր Տեր ունենք:

Պողոսը հետո մեկ այլ ուսուցում է տալիս, որը քրիստոնեության հիմքն է. «Նա մեռավ՝ մեղքի նկատմամբ մեռավ մեկընդմիշտ» (6:10), որ մարդիկ այլևս իրենց սխալ ճանապարհներով չգնան: Մեղքի համար այլևս ոչ մի գոհաբերություն չի պահանջվում՝ Աստծուն հաճեցնելու համար:

ՆՈՐ ԿՅԱՆՔԻ ՆՇԱՆ

Պողոսը համարձակորեն պատվիրում է իր ընթերցողներին. «Այսուհետև թող մեղքը չթագավորի...» (6:12): Սուրբ Հոգուն «Այո՛» ասա և թո՛ւյլ տուր, որ Նա քեզ համար ընտրի ճիշտը: Թո՛ւյլ մի տվեք ձեր մարմնի որևէ անդամին սխալ բան անելու... թող ձեր մարմնի բոլոր մասերը Աստծուն հնազանդվեն: Հիսուսին ձեր թագավորը դարձրեք:

Քրիստոսը տառապեց և մեկ անգամ մահացավ փրկության Իր գործն ավարտելու համար: Մեղքի համար մեր մեռած լինելը նույնպես պետք է

Մեղքը ցանկանում է մեզ ստրկացնել: Մենք պետք է ընտրենք չսել Սատանային կամ գայթակղությանը: Սուրբ Հոգու զորությանը մենք կարող ենք «ՈՉ» ասել հին կյանքին:

ավարտված աշխատանք լինի: Պետք է հավատանք, որ մենք մեռած ենք մեղքի համար (6:11): Մի՛ հնազանդվեք հին չար ճանապարհներին (6:12): Պողոսն ասում է. «Այլ ձեր անձերն ընծայեք Աստծուն» (6:13):

Պողոսը մեզ ասում է, որ քրիստոնեական կյանքն այն է, որ անենք այն, ինչ Քրիստոսն է ասել այն ժամանակ, երբ ապրում էր այս աշխարհում: Այդ պատճառով մենք պետք է ուսումնասիրենք Մատթեոսի, Մարկոսի, Դուկասի և Հովհաննեսի կողմից գրված Ավետարանները՝ Հիսուսի մասին ավելի սովորելու համար: Մեր փափագը պետք է լինի Աստծուն փառաբանել, անել այն, ինչ Նա է ասում, աճելով ավելի ու ավելի Հիսուսին նմանվել և Նրա ծառան լինել: Մեր հավատքը պետք է ակտիվ հավատք լինի: Մեր ձեռքերը, ոտքերը, միտքը Նրան ենք տալիս, որ Նա գործածի բարի գործեր անելու համար (6:13): Սա կարող ենք անել միայն այն ժամանակ, երբ թույլ տանք, որ Սուրբ Հոգին մեր մեզ բնակվի: Նա մեզ զորություն է տալիս Աստծո համար ապրելու (Գործք Առաքելոց 2:38):

Պողոսի հրահանգներ տալու պատճառներից մեկը վստահեցնելն է, որ հրեա հավատացյալները ազատված են և՛ հին կյանքի մեղքից, և՛ հին օրենքից (6:14): Նրանք պետք է ո՛չ մեղքի ծառա լինեն, ո՛չ՝ Օրենքի: Նրանք պետք է առաջնորդվեն Օրենքով, բայց փրկությունը Քրիստոսի

գոհաբերությանը հավատալու միջոցով է: Նրանք ազատվել են կրոնական հին ճանապարհներից և սովորույթներից, և Քրիստոսը նրանց կյանքում մեղքի վրա հաղթություն է տարել: Սա վերաբերվում է բոլոր հավատացյալներին:

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Ինչպե՞ս է Աստված մեզ ազատում մեր կյանքի մեղքի և մահվան գորությունից (6:6):
2. Քրիստոնյաներն ի՞նչ են անում՝ ցույց տալու, որ իրենք Հիսուսին են պատկանում (6:3–4):
3. Եթե մենք մեղքի ծառա չենք, քրիստոնյաների կյանքում ո՞վ պետք է թագավորի (6:12):
4. Եթե Հիսուսը մեր Տերն է, ի՞նչ պետք է անենք, երբ գայթակղվում ենք մեղքով (6:11–13):

Նյութ՝ մտածելու համար. Քրիստոնյաներն ինչի՞ց են ազատվում: Ի՞նչ է նշանակում «Քրիստոսի ծառա» դառնալը (1:1):

Հոմեացիներին 6:15–23

Մենք ազատ ենք դարձել Աստծո ծառան լինելու համար

Ի՞նչ է փրկությունը: Փրկությունը մեղքից ներում և ազատում է: Պողոսը գրել է. «Ինչպես ձեր մարմինները ենթարկեցիք պղծությանն ու անօրենությանը... նույնպես էլ հիմա ձեր անդամները ենթարկե՛ք արդարությանը՝ սրբության առաջնորդելու» (6:19):

Առանց Աստծո մարդու համար հեշտ է մեղքի մեջ ընկնելը: Ծնվելուց անմիջապես հետո մենք սկսում ենք մեղք գործել: Դա մեր էությունն է, քանի որ մենք մեղքով ենք ծնվում: Բայց այժմ, որ քրիստոնյա ենք, Պողոսը նորից հարցնում է. «Հիմա ի՞նչ, մեղք գործենք, քանի որ Աստծո շնորհը մեզ ազատ է արձակել» (6:15): Իհարկե, ո՛չ: Պողոսն ասում է, որ մենք ազատ ենք ընտրություն կատարելու մեջ: Մենք ազատ ենք Նրա ծառան լինելու, որովհետև սիրում ենք Իրեն, Իր գնված ծառաներն ենք (6:16–18, Գևտացիների 25:39): Գնված ծառան խոստանում է հավատարիմ լինել իր տիրոջը, քանի որ սիրում է նրան: Մենք ուրախությամբ տալիս ենք ինքներս մեզ՝ մեր Տեր Հիսուսին ծառայելու:

Մենք մեղքին կարող ենք միայն «ո՛չ» ասել, եթե Քրիստոսին ունենք՝ մեզ գորացնելու համար: Հին կյանքով միայն մի դեպքում չենք շարունակի ապրել, եթե Նրա Սուրբ Հոգին ապրում է մեր մեջ: Առանց Սուրբ Հոգու չենք կարող սուրբ կյանքով ապրել: Նա մեզ ասում է ինչպես ապրել, և մենք անում

ենք այն, ինչ Նա է մեզ ասում: Հոգին ճշմարտությունը գիտի, և ճշմարտությունը մեզ ազատ է արձակում (Հովհաննես 8:32):

Աստված քրիստոնյաներին կանչում է՝ Իր համար ապրելու: Նրանք կանչված են տարբեր լինելու (Տիտոս 2:14): Լավ բանն այն է, որ Աստված քեզ առաջնորդում է սուրբ կյանքով ապրելու (6:22): Աստված ցանկանում է, որ մենք աճելով ավելի ու ավելի Հիսուսին նմանվենք:

Մենք ավելի ենք Հիսուսին նմանվում, երբ քայլում և խոսում ենք Նրա հետ, և հետևում Իր ուսուցումներին: Մենք վստահում ենք Հիսուսին, և Սուրբ Հոգին մեզ զորություն է տալիս՝ ամեն օր Նրան հետևելու (2 Կորնթացիներին 3:18): Քրիստոսը կոչ է անում Իր զավակներին՝ սուրբ կյանքով ապրելու: Այլևս վատ բաների ծառա չենք: Մենք ազատ ենք և ազատություն և ազատ կամք ունենք անելու այն, ինչ Աստված սկզբից ծրագրել էր (Հռոմեացիներին 8:21): Այսպիսով, մենք ազատություն ունենք Աստծո արդարության ծառաները դառնալու (6:18): Եվ օգտագործում ենք մեր ազատ կամքը՝ Քրիստոսի ծառաները դառնալու, նաև այն ամենին, ինչ բարի և ճիշտ է:

Աստծո օրենքի և Աստծո արդարության ծառաներ լինելու տարբերությունը ո՞րն է: Շատ մեծ է: Առաջինը բերում է պատիժ, երկրորդը՝ ներում: Նաև, երբ մենք գտնվում ենք հենց Աստծո թագավորության ներքո, այն տալիս է հնազանդվելու զորություն և կյանքում նոր ուղղություն: Կարող ենք մեղքին «ո՛չ» ասել, որովհետև ունենք մեր մեջ բնակվող Քրիստոսի զորությունը: Եվ Քրիստոսի հարությանը մենք ժառանգում ենք հավիտենական կյանքը (6:22):

Երբ մենք պատկանում ենք Քրիստոսին, այլևս դժոխք տանող ճանապարհի վրա չենք, այլ՝ երկինք տանող ճանապարհի վրա (տե՛ս 21-րդ էջի նկարը): Նա մեզ նոր ծնունդ է տվել, որ կարողանանք բաժնեկցել այն, ինչ Նրան է պատկանում: Այն պարզ է, որը երբեք չի կարող փչանալ կամ անհետանալ: Երկնքում այն քեզ համար է պահված (1 Պետրոս 1:4):

Մի՛ շփոթվեք Աստվածաշնչում օգտագործված «ստրուկ» կամ «ծառա» բառից: Մենք Աստծո կառավարման ներքո ենք գտնվում, բայց նաև Իր զավակներն ենք: Եվ մի օր Նրա հետ երկնքում ենք լինելու: Ինչպիսի՞ արտոնություն է ծառայել այսպիսի սիրող Տիրոջ:

Երբ Աստված փրկում է մեզ.

- ներում է մեր բոլոր մեղքերը և մեզ ազատ է արձակում, որ չպատժվենք մեր մեղքերի համար (6:18, 22):
- Նա մեզ դնում է այն ճանապարհի վրա, որ հետևենք Քրիստոսին (Հովհաննես 10:4-5):
- Նա մեզ Իր Սուրբ Հոգին է տալիս՝ սուրբ կյանքով ապրելու համար մեզ զորացնելու և Հիսուսին հետևելու (1 Պետրոս 1:15):
- Նա մեզ հավիտենական կյանք և երկնքում նոր տուն է տալիս (Հովհաննես 14:2):

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Արդյոք ճի՞շտ է շարունակել մեղք գործելը, եթե Աստված մեզ ներում է (6:15):
2. Աստված ինչպե՞ս է մեզ ազատում մեղքի գորությունից:
3. Քրիստոսին ընտրելուց հետո մենք էլ ի՞նչ պետք է ընտրենք անել (6:19):
4. Փրկության մասին Պողոսը ի՞նչ երկու բան է մեզ ասում (6:22):

Հոմեագիներին 7:1–25

Քրիստոսի շնորհիվ ազատված Օրենքից

Այստեղ Պողոսն օգտագործում է հրեական օրինակ՝ Հռոմում ապրող հրեա հավատացյալներին որոշ բաներ բացատրելու համար: Որպես օրինակ նա օգտագործում է ամուսնությունը:

Քրիստոսի մեզ կյանքը կոչվում է «Հոգու նորոգությամբ» (7:6): Այժմ հնարավոր է կատարել Աստծո պատվիրանները առանց կրկին և կրկին մեղք գործելու (6:17, 18): Օրենքը վատ չէր, բայց այն մեզ հիշեցնում էր մեղքի մասին, որ թագավորում էր մեր մարմիններում: Սա Պողոսի անձնական փորձառությունն էր (7:8): Հոգու ճանապարհը Աստծուն ծառայելու նոր ճանապարհ է, որ հակառակ է հին ճանապարհին, երբ փորձում էինք հնազանդվել գրված Օրենքին: Այս նոր ճանապարհը կոչվում է Աստծո նոր համաձայնություն կամ ուխտ, որն առաջարկված է բոլոր մարդկանց: Այն կարծես ամուսնական համաձայնություն լինի:

Երեմիա մարգարեն Սուրբ Գրքում ասել է. «Ահա օրեր են գալիս, երբ Ես (Յահվե Աստվածը) Իսրայելի տան հետ նոր ուխտ եմ կապելու: Ոչ թե այն ուխտի նման, որ...արեցի այն օրը, երբ նրանց ձեռքից բռնեցի՝ նրանց Եգիպտոսի երկրից դուրս հանելու համար: Իմ օրենքը պիտի դնեմ նրանց ներսում, նրանց սրտերի վրա պիտի գրեմ այն» (Երեմիա 31:31–33): Աստված Աբրահամին ասել էր, որ երկրի բոլոր ազգերը օրհնվելու են իր ընտանիքի միջոցով: Ուստի՝ ոչ հրեաներն այս խոստումը ստանում են Հիսուսին՝ Մեսիային հավատալով: Այս խոստումը բոլոր մարդկանց համար է:

Օրենքը մարդկանց դատապարտում է մեղքի պատճառով, որն առաջնորդում է մահվան (7:10): Անհնար է հնազանդվել Օրենքի բոլոր կետերին: Օրենքը չի ներում մեղքը: Օրենքը մարդկանց գորություն չի տալիս մեղքի վրա: Սա ճշմարիտ է բոլոր կրոնների օրենքների համար: Ոչ մի օրենք մարդուն չի կարող արդարացնել Աստծո առաջ: Միայն Աստծո շնորհը և Քրիստոսին հավատալը կարող են դա անել: Օրենքը մեզ առաջնորդում է Աստծո ճշմարտության մեջ և բացահայտում այն ամենը, ինչ Աստված ասում է: Նա մեզ ցույց է տալիս Փրկչի՝ Հիսուս Քրիստոսի կարիքը:

Պողոսը հստակ ասում է, որ Աստծո օրենքը սուրբ և բարի է, այն տրվեց

մեղքը բացահայտելու համար (7:12, 13):

Պողոսն ասում է. «Ես մեղքը չէի ճանաչի, եթե Օրենքն ասած չլիներ» (7:7): Օրենքը, երբ ասաց. «Մի՛ ցանկացիր», ստիպեց նրան մտածել բաների մասին, որ ուրիշին են պատկանում (Ելից 20:17): Մենք բոլորս մեղք ենք գործում, որովհետև մեղավոր ենք ծնվել: Մեզ համար մեղք գործելը բնական է: Մեղքը սովորություն է: Օրենքը մեզ հիշեցնում է մեղքի մասին: Սակայն Օրենքը մեզ չի ասում, թե ինչպես հաղթահարենք մեղքը:

Օրենքը լավ է, բայց այն արթնացնում է ներսի մեղքը: Այն Պողոսին օգնեց հասկանալ Աստծուն հնազանդվելու իր խնդիրը, ինչպես նաև իրեն ասաց, թե որքան Փրկչի կարիք ունի: «Օրենքը հոգևոր է, իսկ ես՝ մարմնավոր» (7:14):

Պողոսը խոսեց իր կյանքի մասին: Նա սիրում էր Աստծո օրենքը և լավագույն ձևով փորձում էր պահել այն, բայց Օրենքը շատ ավելի լավն էր իրենից, և նա միշտ ձախողվում էր (3:23, 7:8–12): Օրենքը «սուրբ է, արդար և բարի» (7:12), բայց Պողոսը մեղավոր էր: «Ուրեմն, այն (օրենքը), ինչ բարի էր, ինձ համար մա՞հ եղավ», - հարցրեց նա (7:13):

«Ես ցանկանում եմ բարին անել, բայց անում եմ այն, ինչ չեմ ցանկանում անել», - ասաց նա: Մրա պատճառն այն է, որ «իմ մեջ ոչ մի բարի բան չի բնակվում» (7:18): Պողոսի մեջ եղած մեղքի պատճառով, նախքան Քրիստոսին ճանաչելը, ոչ մի բան չկար, որ նրան օգներ Աստծո օրենքը պահել:

Նա գիտեր, որ մեղքը թշնամի էր: Պողոսի կյանքը մարտադաշտի էր նման: Նա ցանկանում էր Աստծո կողմից լինել: Կյանքը երկար պայքար էր մեղքի դեմ: Նա զգում էր, որ չէր կարող հաղթել:

«Ի՞նչ խղճալի մարդ եմ ես», - բացականչեց նա, - «ո՞վ կազատի ինձ այս մահվան մարմնից» (7:24): Բայց Պողոսը հանդիպեց Հիսուսին: Իր Փրկչի՝ Հիսուս Քրիստոսի միջոցով նա կարողացավ մարտում հաղթել (7:25): Քանի որ Հիսուսը մահացել էր իր համար, նա հույս ուներ: Երբ Քրիստոսը խաչի վրա մահացավ, նրա փոխարեն հաղթեց մեղքին և մահվանը: Օրենքը, որ առաջնորդում է դեպի մահ, հեռացված է: Դրա փոխարեն Քրիստոսի սիրո օրենքն է: Պողոսը գիտեր, որ իր աչքերը պետք է հառեր միայն Հիսուս Քրիստոսի վրա, Ում մեջ էր իր միակ հույսը (Եբրայեցիներին 12:2):

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Նկարագրի՛ր այն նոր ճանապարհը, որն ավելի լավ է, քան՝ Օրենքը:
2. Պողոսն ինչպե՞ս իմացավ, որ իր խնդիրն ավարտված է (7:25):

 Նյութ՝ մտածելու համար. Սատանան ինչպե՞ս է իր իշխանությունը կորցնում մեզ վրա:

Չորության կյանք Քրիստոսի Հոգու միջոցով

Պողոսը գիտեր, որ հին կյանքում

- Աստծո օրենքի պատճառով նա իրեն մեղավոր էր զգում
 - Իր մեղսալի արարքների պատճառով մեղավոր էր զգում
- Բայց Պողոսը կարողացել է Հոռնեացիներին 8:1–2-ում գրել հետևյալ հիանալի խոսքերը.

«Հետևաբար, հիմա դատապարտություն չկա նրանց համար, ովքեր Քրիստոս Հիսուսի մեջ են, ովքեր մարմնապես չեն քայլում, այլ՝ ըստ Հոգու: Որովհետև Քրիստոս Հիսուսի մեջ եղող կյանքի Հոգու օրենքն ինձ ազատեց մեղքի և մահվան օրենքից»:

Նրանք, ովքեր Քրիստոսի մեջ են, այլևս դատապարտված չեն Աստծո կողմից: Այժմ ես ղեկավարվում եմ Սուրբ Հոգու օրենքով: Հիսուս Քրիստոսի արածի շնորհիվ Հոգու օրենքն ինձ կյանք է տալիս: Այն ինձ ազատ է արձակել մեղքի օրենքից, որ մահ է բերում:

8-րդ գլխում Պողոսը կարողանում է կոտրել մեղքի հետ այն ծանր պայքարը, որը նա նկարագրում է 7-րդ գլխում: Դրա փոխարեն նկարագրում է կյանքի Հոգու լույսը՝ գրված մեր սրտերում, ինչպես Երեմիան է մարգարեացել:

Եթե վստահենք Հիսուսին, Նա մեզ Իր Հոգու զորությունը կտա (8:9): Հետևաբար, այժմ մենք կարող ենք ապրել ոչ թե կառավարվելով մեր հին մեղավոր բնույթով, այլ՝ Աստծո կողմից: Մենք ապրում ենք այնպես, ինչպես Հոգին է ցանկանում (8:4): Մենք կարող ենք պահել Աստծո օրենքը, քանի որ սկսում ենք վերցնել Աստծո արդարությունը: Ցանկանում ենք անել այն, ինչ Նա է ցանկանում: Քանի որ Հոգին մեր կյանքում է, այլևս չենք վախենում Աստծո դատաստանից: Մենք ազատ ենք «մեղքի և մահվան օրենքից»: Մենք Աստծո Հոգին ունենք, որ ամբողջ ժամանակ մեզ զորություն տա ապրելու այնպես, ինչպես Աստված է ցանկանում: Պողոսն այն անվանեց. «Հոգու օրենք, որ մեզ կյանք է տալիս» (8:2):

Երբ գիրքը գցում ես, այն ընկնում է հատակին: Բնական օրենքը՝ ձգողականությունը, այն ներքև է քաշում: Երբ ձեռքդ երկարեցնում և բռնում ես այն, քո ձեռքը բռնում է գիրքը, և այն չի ընկնում: Քո ձեռքը նման է Իր Հոգու զորությանը: Մեղքի և մահվան օրենքը մեզ ներքև է քաշում, բայց Աստծո Հոգին մեզ բռնում և վեր է բարձրացնում:

Աստծո «Հոգու մեջ կյանքի» օրենքն ավելի մեծ է, քան մեղքի և մահվան օրենքը: Մենք ազատվում ենք Իր մեծ օրենքի շնորհիվ:

Պողոսը քաջալերում է, որ յուրաքանչյուր հավատացյալ իմանա, որ ամբողջովին ազատ է մեղքի պատժից և զորությունից. ներված, և ոչ թե դատապարտված (8:1):

Ինչպե՞ս կարող ենք ազատ մնալ:

Նախ, հավատացյալը, ով փափագում է Աստծուն հետևել, արագ իրագեկ է դառնում մեղքի մասին: Մեղքը շատ արագ է մեզ դատապարտելու մեջ:

Երկրորդ, Հոգին փոխում է այն բաները, որ մենք ցանկանում ենք: Մենք սկսում ենք փնտրել այն լավ բաները, որ Հոգին է ցանկանում (8:5): Ինչքան ժամանակ, որ Աստծո Հոգուն թույլ տանք մեզ առաջնորդելու, խաղաղություն կունենանք մեր սրտում (8:6):

Նախկինում վատ բաների մասին էինք մտածում: Այժմ մտածում ենք Աստծո բաների մասին: Հոգին մեզ օգնում է մեր խոհերի ու արարքների մեջ (Փիլիպպեցիներին 4:8): Մենք ապրում ենք Հոգու առաջնորդության ներքո և փափագում ենք անել այն, ինչ Հոգին է ուզում, որ անենք: Ուստի, եկեք Հոգու հետ մնանք և Հոգու հետ քայլենք (Գաղատացիներին 5:25):

Մեր մտածելակերպը փոխում է մեր գործերը: Մեր մտքերը ղեկավարում են մեր գործողությունները: Նախքան Քրիստոսին գալը՝ Աստծո մասին չէինք մտածում և չէինք ցանկանում Նրա օրենքը պահել: Ապրում էինք որպես Աստծո թշնամիներ (8:7): Մենք թույլ չէինք տալիս, որ Աստծո Հոգին ղեկավարեր մեր կյանքը: Մեր մեղավոր էությունն էր մեզ կառավարում, հետևաբար, չէինք կարող հաճեցնել Աստծուն (8:7-8):

Սուրբ Հոգու գործը

Մինչև այս պահը, Պողոսը շատ քիչ է խոսել հավատացյալի կյանքում Սուրբ Հոգու գործի մասին: Որոշ մարդիկ ոչ մի տարբերություն չեն գզում:

Ուրիշներն էլ Պողոսի նման իրենց կյանքում մեծ փոփոխության փորձառություն են ունենում: Երբ Սուրբ Հոգուն մեր կյանք ենք հրավիրում, մեր սրտերում խաղաղություն ենք ստանում (8:6): Երբ թույլ տանք Աստծո Հոգուն կառավարել մեր միտքը, Նա ամբողջ ճշմարտությամբ մեզ կառաջնորդի (Հովհաննես 16:13): Աստծո Հոգին խաղաղություն է բերում և փոխում է մեր մտածելակերպը և գործելակերպը: Նա բնակվում է մեր մեջ: Մեր մեղավոր բնույթն այլևս մեզ չի կառավարում (8:9):

Պողոսը հարցնում է. «Աստծո Հոգին ձեր մեջ բնակվո՞ւմ է: Եթե, այո՛, ապա դու չես ապրում այնպես, ինչպես քո մարմնական բնույթն է ցանկանում, այլ ապրում ես այնպես, ինչպես Հոգին է ցանկանում»: Պողոսն ամեն բան շատ պարզեցնում է իր ընթերցողի համար. եթե Քրիստոսին չես վստահել որպես քո Փրկիչ, ապա Սուրբ Հոգին քո մեջ չի բնակվում, և դու շարունակում ես ապրել այնպես, ինչպես միշտ:

Այսպիսով, Պողոսը քաջալերում է իր ընթերցողներին. «Եթե Քրիստոսը ձեր մեջ է, ապա մարմինը մեռած է մեղքի համար, իսկ հոգին կենդանի է արդարության համար» (8:10): Քրիստոսն Իր Հոգու միջոցով մեզ Իր կյանքն է տալիս: Թեև մեր մարմինները մահանում են, նրանք դեռ ունեն այս նոր կյանքը: Մեր մեջ բնակվող Աստծո Հոգին է մեզ տալիս այս նոր կյանքը: Այսպիսով, այժմ ոչ մի բան չպետք է մեզ ստիպի ապրել մեր հին մեղավոր կյանքով:

Անձը, ով վատահում է Քրիստոսին այլևս չի ցանկանում իր հին մեղավոր կյանքով ապրել: Եթե նա վերադառնա իր հին ճանապարհներին, Սուրբ Հոգին այնպես է անում, որ նա մեղավոր զգա և ապաշխարի՝ վերադառնալով Աստծո ճանապարհին: Երբ քրիստոնյաները մեղք են գործում, Սուրբ Հոգին նրանց ցույց է տալիս, թե որտեղ են սխալվել: Նրանք ցավ են զգում իրենց մեղքի պատճառով: Կորցնում են իրենց ներքին խաղաղությունը: Իրենց ներսում անհանգստություն են ունենում: Սուրբ Հոգին նորից ու նորից խոսում է հավատացյալի հետ, երբ մեղք կա նրա կյանքում: Բայց եթե չանսանք Հոգու ձայնին և չապաշխարենք, այլ շարունակենք զնալ մեղավոր ճանապարհով, Հոգին հեռանում է, և մենք չենք կարողանա լսել Նրա զգուշացնող ձայնը: Սուրբ Գիրքն ասում է. «... Եթե նրա ձայնը լսեք, մի՛ խստացրեք ձեր սրտերը» (Մաղմուս 95:8):

Խոսի՛ր սրա մասին.

1. Մենք ինչպե՞ս կարող ենք ազատ մնալ մեղքից և Աստծո պատժից (8:1, 2, 5, 6):
2. Սուրբ Հոգին ի՞նչ է անում հավատացյալի կյանքում (8:5-9):

Մենք Աստծո զավակներն ենք

Հին Կտակարանում Աստված Իր ժողովրդին Իր զավակներն անվանեց (Ովսեեի 1:10): Հիսուսը կատարյալ Որդի էր և միշտ հնազանդվում էր իր Հորը: Այժմ Քրիստոսն ասում է, որ մենք՝ Իր հետևորդները, Աստծո զավակներն ենք, այնպես, ինչպես Ովսեեն է մարգարեացել:

Քրիստոնյաներն Աստծո զավակներն են, և այլևս Աստծուց վախենալով չեն ապրում: Աստված մեր Հայրն է, և մենք բոլորս կարող ենք նրան կոչել «Աբբա» (8:15), ինչպես փոքր երեխաներ:

Պողոսն ասաց, որ որպես Նրա զավակներ, մենք կստանանք այն ամենը, որ Նա ունի մեզ համար, բաժնեկից կլինենք Քրիստոսի փառքին: Բայց նախ պետք է հաղորդակից լինենք Նրա չարչարանքներին. «...եթե որդիներ, ապա նաև ժառանգներ, Աստծո ժառանգներ և Քրիստոսի ժառանգակիցներ, եթե հաղորդակից լինենք Նրա չարչարանքներին, ապա Նրա փառքին էլ հաղորդակից կլինենք » (8:17): Զանի որ պատկանում ենք Հիսուս Քրիստոսին, մենք հավատով Աստծո որդիները և դուստրերն ենք և ժառանգակից ենք այն ամենին, ինչ Քրիստոսը ստանում է Հորից: Մի օր բարձրանալու ենք կատարյալ մարմիններով՝ Նրա հետ լինելու (8:23): Մենք հավիտենական կյանքի Աստծո խոստումն ունենք:

Պողոսն ասաց. «Մենք պետք է հաղորդակից լինենք Նրա չարչարանքներին, որ Նրա փառքին էլ հաղորդակից լինենք: ...Ներկա ժամանակի չարչարանքներն արժանի չեն գալիք փառքի հետ համեմատվելու» (8:17–18): Որպես Աստծո զավակներ՝ ազատորեն (նույնիսկ համարձակորեն) կարող

ենք գալ երկնքում գտնվող մեր Հոր առաջ (Եբրայեցիներին 4:16): Նեղությունները Պողոսին շրտաբեցրին քարոզելուց: Նա շարունակեց առաջ գնալ: Դժվարությունները նրա հավատը գորացրին, և նա ավելի շատ էր աշխատում (Կողոսացիներին 1:24, 29): Սուրբ Հոգին նրան օգնում էր իմանալ, որ երկինքը իրական էր, հետևաբար, նա կարող էր ուրախ լինել, նույնսիկ նեղությունների ժամանակ: Նա ապրում էր հավիտենական կյանքի հույսով:

Հուսահատությունից դեպի հույս

Ադամի մեղքի հետևանքով այն ամենը, ինչ Աստված ստեղծել էր, մահանում է: Աշխարհը և դրա բոլոր արարածները ժամանակի ընթացքում չեն բարելավվում, ընդհակառակը՝ քայքայվում են: Էվոլյուցիայի միջոցով կյանքի ավելի ու ավելի բարելավման տեսությունը մարդու կողմից ստեղծված մի ֆ է: Աղտոտումն ու քայքայումը, հիվանդությունն ու մահը մեզ հիշեցնում են, որ կյանքում ամեն բան լավ չէ:

Գիտենք, որ Աստծո կամքն էր երկիրն անիծել Ադամի մեղքի պատճառով (Ծննդոց 3:17–18): Բայց մարդ արարածն Աստծո ամենաբարձր ստեղծագործությունն է՝ ստեղծված Իր պատկերով: Նա մեզ պարտականություն տվեց մեր աշխարհի համար հոգալ: Նա նաև Աբրահամի ընտանիքն առանձնացրեց և նրանց տվեց հավատով ապրելու Իր կանոններն ու խոստումները: Հետո Նա մի նոր ճանապարհ պատրաստեց բոլոր մարդկանց համար՝ հավատով ապրելու՝ վեր մեղքից, փշացումից ու քայքայումից: Նա դա արեց Մարիամից ծնվելով (Գուկաս 1:35)՝ որպես Աստծո Որդի մարմնի և արյան կերպարանք ընդունելով: Դա արեց Իր արարած մարդուն փրկելու համար, նաև այն աշխարհի համար, որ Նա ստեղծել է (8:21):

Ամբողջ ստեղծագործությունը հեծում է (8:22): Ադամի մեղքի պատճառով աշխարհը հուսահատության մեջ է: Քանի որ Աստված դատեց Ադամին և ասաց, որ նա կմահանա, Աստծո ստեղծած ամեն ինչը նույնպես մահանալու էր (8:21): Եվ այժմ ամեն ինչ, որ Աստված ստեղծել է, հույս ունի և սպասում է, որ Քրիստոսը նորից վերադառնա: Մենք ապրում և մեր սրտերում ուրախությամբ սպասում ենք գալիք ավելի լավ աշխարհին (8:23): Ամեն:

Մենք սպասում ենք, որ Քրիստոսը նորից վերադառնա և մեզ վերադարձնի այն փառքը, որ Ադամը կորցրեց Եդեմի պարտեզում: Այնտեղ Աստծո ստեղծած ամեն ինչը կատարյալ էր: Այժմ մարդ արարածը և Աստծո ստեղծած մյուս ամեն ինչը մեղքի պատճառով ցավով տառապում է: Մենք սպասում ենք՝ ցանկանալով, որ Աստված մեզ ընդունի Իր տուն, որովհետև մենք Իր որդեգրած զավակներն ենք (8:23): Սա է մեր հույսը:

«Աստծո ստեղծագործությունը հեծում է երկունքի ցավով...», - ասաց Պողոսը (8:22): Բայց մարդիկ ավելի կարևոր են, քան՝ բույսերն ու կենդանիները: Մարդկությունն Աստծո ստեղծած ծրագրի ամենամեծ մասն է

կազմում: Եվ Աստված Իր միակ Որդուն ուղարկեց մարդկության համար մեռնելու:

Աստված Իր Սուրբ Հոգին է մեզ տալիս: Սուրբ Հոգին մեզ օգնում է, երբ զգում ենք, որ այլևս ուժ չունենք (8:26): Հոգին մեզ համար աղոթում է, որ գորավոր լինենք և սովորենք Աստծուն վստահել և տեսնել, թե ինչպես է Նա մեր կյանքում գործում:

Հաճախ, երբ դժվարությունների մեջ ենք, չգիտենք ինչպես աղոթել: Արդյո՞ք պետք է խնդրենք Աստծուն, որ մեզ փրկի այս ցավից: Թե՞ պետք է խնդրենք, որ մեզ օգնի, մինչ կրում ենք այն: Հաճախ չգիտենք, թե ինչպես մտածենք, բայց Սուրբ Հոգին ամեն ինչ գիտի մեր մասին, և Նա մեզ համար աղոթում է այնպես, ինչպես Աստված է ուզում (8:27): Սա այսպես է, քանի որ Աստված ցանկանում է, որ ապրենք Իր պատկերով, ինչպես արարչագործության սկզբում:

Քո խոսքերով բացատրի՛ր, թե քրիստոնյաներն ի՞նչ հույս ունեն այս մեղքով փչացած աշխարհում:

Հոռմեացիներին 8:28–39

Մենք կհաղթենք Քրիստոսի միջոցով

«Գիտենք նաև, որ բոլոր բաները միասին բարուն են գործակից նրանց համար, ովքեր սիրում են Աստծուն» (8:28): Ի՞նչ հիանալի խոսքեր: Աստծո այս հիանալի ճշմարտությունը, որ բացահայտվել է Պողոսին, գրված է մեզ բոլորիս համար, որ կարդանք: Աստված միշտ գործում է մեղքից փչացած Իր աշխարհում: Նա գործում է ամենուր: Նա ամեն բան միայն բարուն է գործակից անում: Նա այնպես է անում, որ ամեն բան մեզ համար բարու գործակից լինի, եթե հետևենք այն ճանապարհին, որ Իր Հոգին է մեզ ցույց տալիս:

Նա մեզ կանչեց, քանի որ Իր շնորհով և ողորմությամբ ծրագիր ունի մեզ համար (Եփեսացիներին 2:8–10): Նա մեզ ընտրեց, և եթե մենք ընտրենք հետևել, ապա Հոգին մեզ ճանապարհը ցույց կտա: Եթե վատ բաներ պատահեն, եթե ցավի կամ տառապանքի հանդիպենք, եթե սիրելի մեկին կորցնենք, եթե մեր աշխատանքը կորցնենք, եթե անարդարացի հալածանքի ենթարկվենք կամ բանտ նետվենք էլ, գիտենք, որ Աստված դա մեզ համար բարու գործակից կանի: Դա Նրա խոստումն է: Մի՛ կասկածիր, որ Աստված քո բարու համար է գործում: Ինչո՞ւ: Որովհետև Նա սիրում է քեզ:

Երբ քայլում ենք Հիսուսի հետ, գիտենք, որ Աստված է ծրագրում մեր կյանքը և նույնիսկ ամենափոքր բաները Նա այնպես է անում, որ մեր բարուն գործակից լինեն: Մենք վստահում ենք Նրան, երբ կյանքը հեշտ է և վստահում ենք, երբ կյանքը դժվար է: Մենք վստահում ենք, որ Նա ամեն բան բարուն գործակից կանի:

Մենք Աստծոմիջոցով կողմից կանչվել ենք Իր նպատակի համար, ոչ թե՝ մեր: Մենք ընտրել ենք Հիսուսին հետևել, և Աստծո Հոգին է ճանապարհը ցույց տալիս: Եվ եթե մեր ճանապարհը ցավի և տառապանքի միջով է, Նա դա բարուն գործակից կանի: Մի՛ նայիր ուրիշներին, ում ընթացքը շատ տարբեր է քոնից: Կառչի՛ր այն հավատից, որ քեզ այս ճանապարհն է տրվել, որ ոչ-որ քո մրցանակը չվերցնի (Հայտնություն 3:11):

Աստված ցանկանում է, որ մենք Իր Որդու նման լինենք (2 Կորնթացիներին 3:18): Այն ամենը, ինչ պատահում է քրիստոնյայի հետ, մեզ Նրա նման դարձնելու համար է: Մուրք Հոգին այնպես է անում, որ այն գործի մեր կյանքում: «Աստված Ինքն է, որ գործում է ձեր մեջ» (Փիլիպպեցիներին 2:13):

Մենք չենք կարող ավելի լավ կյանք ցանկանալ, քան այն կյանքը, որ Աստված է մեզ համար ցանկանում: Մենք վստահում ենք, որ մեր տառապանքների մեջ Նա կանի լավագույնը: Ոչ մի բան մեզ չի կարող բաժանել Աստծո սիրուց (8:39): Պողոսը շատ անգամ ապացուցեց, որ սա ճշմարիտ է, մինչ անցնում էր մեծ դժվարությունների միջով (2 Կորնթացիներին 11:23-29): Նա ապացուցեց, որ ոչ մի բան չի կարող կանգնել մեր և Աստծո միջև:

Շատ քրիստոնյաներ ասում են, որ Հռոմեացիներին 8-րդ գլուխը նրանց սիրելի հատվածն է: Այն խոսում է Մուրք Հոգու առաջնորդությամբ ու գործությամբ հավատով ապրելու մասին: Այն մեզ ասում է, որ բոլոր բաները միասին բարուն են գործակից լինում բոլոր նրանց համար, ովքեր ճշմարտապես սիրում են Աստծուն: Այն մեզ ասում է, որ ոչ ոք մեզ չի կարող բաժանել Աստծո սիրուց, որ Քրիստոսի մեջ է: Այն մեզ ասում է, որ կարող ենք հաղթանակ ունենալ մեղքի վրա: Ինչպես նաև մեզ հիշեցնում է, որ ուրախություն և առանձնաշնորհում է Աստծո զավակներ լինելը: Պողոսը հիացած և զարմացած է բոլոր մարդկանց համար Աստծո փրկության իր բարի լուրով:

Բայց մենք պետք է նաև հիշենք, որ Պողոսն անհանգստացած և տխուր է Հռոմի եկեղեցում որոշ կրոնավոր հավատացյալների պահվածքի պատճառով, հատկապես նրանց, ովքեր իր ազգակիցներն են և նույն ավանդույթներն ունեն, ինչպես՝ ինքը (9:3): Նա ցանկանում է, որ բոլորը հավատով ապրեն Քրիստոսի մեջ, ում Աստված մեկընդմիջտ զոհեց բոլոր մարդկանց համար: Սա նոր սկիզբ է Աստծո մարդկանց համար, որ մենք անվանում ենք Նոր Կտակարանի եկեղեցի: Թող բոլորս պատրաստվենք մի կողմ դնել մեր սովորույթները և աճել մեր հասկացողության մեջ, թե ինչ է նշանակում Քրիստոսով ապրել, ինչպես Աստված էր ծրագրել:

Խոսի՛ր սրա մասին

1. Երբ մենք Աստծո զավակներն ենք, որո՞նք են այն օրհնությունները, որ Նա ցանկանում է, որ մենք ունենանք (8:17):
2. Քրիստոսը Պողոսին ի՞նչ է տալու իր բոլոր դժվարություններից հետո (8:23):
3. Աստված մեզ ի՞նչ է տալիս, մինչ մենք սպասում ենք Իր խոստումներին (8:2, 5, 9, 11, 13, 15, 26, 27):

Նյութ՝ մտածելու համար. Ինչպե՞ս կարող ենք վստահել մեր կյանքի համար Աստծո ծրագրին (8:31–39): Դու քայլո՞ւմ ես քեզ համար Աստծո ծրագրով: Ինչպե՞ս գիտես:

Ամփոփում

Հռոմեացիներին ուղղված իր թղթի առաջին ութ գլուխներում Պողոսը ներկայացնում է աստվածաշնչյան հիմք հանդիսացող իր ուսուցումներից որոշը: Սրանք քրիստոնյայի հավատքի հիմնական ճշմարտություններն են, որը ճշմարիտ փրկության իմաստն է ցույց տալիս: Պողոսը հրեա հավատացյալներին զգուշացնում է, որ մյուս քրիստոնյաներին չձանրաբեռնեն իրենց սովորույթներով և կանոններով: Հրեաները և ոչ հրեաները կարիք ունեն Քրիստոսին հավատալով ձեռք բերված ազատության փորձառությունը զգալու, ինչպես Պողոսն է այդ փորձառությունն ունեցել:

«Արդարությունը Օրենքից չի գալիս: Այն գալիս է, որովհետև ես հավատում եմ Քրիստոսին: Այն գալիս է Աստծուց: Այն հավատով ենք ստանում», - բացատրում է նա. «Ո՛չ թե իմ արդարությունն ունենալով, որ Օրենքից է, այլ՝ այն, որ Քրիստոսի հավատից է, այն արդարությունը, որն Աստծուց է՝ հավատով» (Փիլիպպեցիներին 3:9):

Առանց հավատի մեր փրկությունն ամբողջական չէ: Հավատը դեպի փրկության տանող դուռը կամ մուտքն է: Բայց այն նաև դուռն է՝ Նրան ծառայելու և ամենօրյա կյանքում Սուրբ Հոգու զորությունը զգալու: Այն նոր կյանք կամ նոր ծնունդ է բերում, իսկ ծննդից հետո՝ աճ: Աստծո փրկության ծրագրի կարևոր մի մասը պտղաբեր կյանք ունենալն է, եթե պատրաստ ենք Քրիստոսի հետ տառապելու (8:17): Նոր հավատացյալների հավատքը և ազատությունը չպետք է խանգարվի կրոնին հետևող մարդկանց անկարևոր կանոններով և սովորույթներով: (Պողոսը հոգևոր աճի մասին ավելի խոսում է հռոմեացիներին ուղղված թղթի 2-րդ մասում):

Հռոմեացիներին ուղղված իր թղթի առաջին ութ գլուխներում Պողոսն իր ընթերցողին ներկայացնում է քրիստոնեական կրոնի ամենամեծ հիմնական ճշմարտություններից մի քանիսը և Աստծո կողմից Իր Որդու միջոցով տրված ճշմարիտ փրկության իմաստը.

- **Ապաշխարություն** նշանակում է մեղքից հեռանալ և Աստծուն դառնալ:
- **Ներում**՝ Աստծո կողմից մեր մեղքերի ներում և կյանքի նոր սկիզբ:
- Աստծո **Արդարություն**՝ Աստծո կողմից տրված է բոլոր հավատացյալներին:
- **Արդարացում** նշանակում է ներված և ընդունված Քրիստոսի միջոցով:
- **Ազատություն**՝ որպես Քրիստոսի ծառա՝ Աստծուն ծառայելու ուրախությունն իմանալ:
- **Վստահություն**՝ Աստծո և Քրիստոսի հետ հավիտենական կյանքը ստանալու վստահություն:

Բոլորն էլ կարող են մուտք գործել այս ճշմարտության մեջ հավատի, Քրիստոսի և Աստծո շնորհի միջոցով: Երբեմն այս բաները մեր հասկացողությունից վեր են, բայց մենք կարող ենք վստահել Պողոսի ուսուցմանը: Այն Աստծո ներշնչված խոսքն է: Պողոսը շատ լավ գիտեր Աստծո Սուրբ Գրությունները (պատմություն, օրենք և մարգարեություն): Նա Սուրբ Գրքին թարմ հասկացողություն է տալիս: Նա գիտեր, որ Աստված չի ուզում, որ Իր ժողովուրդը վերադառնա ստրկության (Ովսեե 11:4, 5): Նա Գամասկոս գնալու ճանապարհին ամբողջովին փոխվել էր (Գործք Առաքելոց 9:3–20) և վստահ էր իր կոչման մեջ, որ պետք է Հիսուսում Աստծո բարի լուրը քարոզեր հրեաներին և ոչ հրեաներին:

Պողոսն առաջին յոթ գլուխներն ամփոփում է՝ ասելով 8:1-ի հայտնի բառերը. «Հետևաբար, հիմա դատապարտություն չկա նրանց համար, ովքեր Հիսուս Քրիստոսի մեջ են»:

Գատապարտությունը արդարացման հակամիջն է: Աստծո շնորհի և Իր Որդի Հիսուսի միջոցով քրիստոնյա հավատացյալները չեն դատապարտվում, այլ նրանց տրվում է կյանքի մի նոր սկիզբ, որը խոստանում է.

- Ազատություն մեղքի պատժից
- Ազատություն մեղքի զգացողությունից
- Ազատություն մեղքի իշխանությունից
- Փոխարենը, մենք ազատ ենք ընտրելու դառնալ կենդանի Քրիստոսի ծառաները՝ սիրելով և Նրան հնազանդվելով (Հովհաննես 14:15, 23):

4, 5, 6, 7 և 8-րդ գլուխների վերջում Պողոսը խոսում է Քրիստոսի հանդեպ մեր ունեցած պարտքի մասին.

- Հիսուսը մեր մեղքերի համար մահացավ (4:25)
- Հիսուսը հնարավոր դարձրեց, որ մենք արդարանանք Աստծո առաջ (4:25)
- Հիսուսը մեր հավիտենական կյանք ունենալը հնարավոր դարձրեց (5:21, 6:23)
- Հիսուսը մեզ ազատում է օրենքով ապրելու մեր հին կյանքից և մեղքի թակարդում լինելուց (7:25)
- Հիսուսը մեզ ապահով է դարձրել Աստծո սիրո մեջ (8:38–39):

Հիսուսը մեզ օգնում է՝ ուղարկելով Սուրբ Հոգուն: Ուստի՝ մենք այլևս կարիք չունենք պայքարելու մեղքի դեմ, ինչպես և չպետք է տխրենք, երբ տառապենք, քանի որ ապրում ենք՝ հուսալով Աստծո փառքին (8:17, 18): Այժմ կարող ենք ապրել Իր գործությամբ, սիրով, ուրախությամբ և սրբությամբ լի կյանք՝ հուսալով հավիտենական կյանքին և փառքին: Ալելուի՛ա:

Սողոսը հալածում էր Հիսուսի հետևորդներին: Բայց Հիսուսը հանդիպեց Նրան Դամասկոսի ճանապարհին: Հրեա փարիսեցի Սողոսը հետո դարձավ հրեա առաքյալ և ուսուցիչ Պողոսը: Նույնիսկ հռոմեական կայսրը նրան չէր կարող լռեցնել: Իր մահից շատ տարիներ անց իր նամակներն են մեզ հետ խոսում: Քսան դար Աստծո Խոսքը Պողոսի միջոցով կառուցել է Աստծո ընտանիքը՝ եկեղեցին: Եհովա Աստծո ճշմարտությունը հավերժ կտևի:

Հրատարակված է

Տպագրված է

Աստված հնարավորություն տվեց «Մանանա» Աստվածաշնչի մեկնությունները տպագրելու տարբեր երկրներում՝ Հայաստան, Բենին, Բուլղարիա, Բուրկինա Ֆասո, Բուրանդի, Կամերուն, Կամբոդիա, Կոնգոյի հանրապետություն (Կինշասա և Կաթանգա), Կոնգո (Բրազավիլ), Եգիպտոս, Եթովպիա, Գանա, Գվատեմալա, Հնդկաստան, Քենյա, Կոսովա, Լիբերիա, Մալավի, Մալի, Մոնղոլիա, Մոզամբիկ, Սիաննար, Նիգեր, Նիգերիա, Պակիստան, Ռուանդա, Սերբիա, Սիերա Լեոնե, Սուդան, Շվեյցարիա, Տանզանիա, Տոգո, Ուգանդա, Չամբիա, Չինբաբվե և 43 լեզուներով, ներառյալ Բրեյլով (կույրերի համար)

Download over 20 Easy English Manna Bible teaching commentaries free at
<https://www.manna-publications.org.uk/English-downloads/shtml>

Also in French, Portuguese and Spanish
Affiliated to **Avail**, UK registered charity 1017386

Parent organisation **Manna Publications (USA):**
www.mannapublications.org

ՄԻԱՅՆ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ Հոմեացիներին 1-ին մաս 1 – 8 գլուխներ

- Աստծո սուրբ գրություններն ու քրիստոնեական հավատը
- Քրիստոնյա հավատացյալների համար բացատրված վեց մեծ ճշմարտություններ
- Բոլորը մեղանչել են, այդ պատճառով էլ բոլորը Փրկչի կարիքն ունեն
- Փրկությունն Աստծուց է Քրիստոսին հավատալու միջոցով
- Հավատ միայն Հիսուսի վրա
- Աստծո արդարությունը տրվում է բոլոր նրանց, ովքեր հավատում են
- Սուրբ Հոգու օգնությամբ ապրել ու աճել
- Որպես Աստծո զավակներ՝ փրկված հավիտենական կյանքի համար

Այս գիրքը մեզ սովորեցնում է, թե ինչպես մենք բոլորս ի ծնե մեղսունակ մարդիկ ենք: Ինչպես մենք բոլորս, նույնիսկ «բարի մարդիկ», կարիք ունեն ճիշտ լինել Աստծո հետ: Պողոսը մեզ սովորեցնում է, որ Աստծուն վստահելը մեզ ի գորու է դարձնում մեր կյանքը վայելել, նույնիսկ երբ դժվարությունների միջով ենք անցնում: Պողոսը ուսուցանում է Աստծո փրկությունը Հիսուս Քրիստոսին հավատալու մեջոցով:

«Մանանա» տպագրությունը հայթայթում է Աստվածաշնչի մեկնություններ՝ Ֆրեդ Մորիսի հեղինակությամբ (ԱՄՆ): Տարիներ շարունակ Ֆրեդը և իր կին Լորնան ճանապարհորդել են աշխարհով մեկ՝ սովորեցնելով և քարոզելով: Երբ տուն վերադարձան, գրի առան իրենց նոթերը տպելու և վաճառելու համար, որտեղ որ հոգևոր ուսուցման կարիքն էր զգացվում: Մեծ Բրիտանիայի այս վերանայված հրատարակությունը գրված է հեշտ կարդացվող համաշխարհային անգլերենով, որը կհեշտացնի հասկանալը և այլ լեզուներով արագ թարգմանությունը: Կարդացողներին այն ընդհանուր տեղեկություններ է տալիս, իսկ Աստվածաշունչ սերտողներին՝ օժանդակ նյութեր:

Այս գրքերը կարող եք ինքնուրույն կամ խմբակային ուսուցումների ժամանակ օգտագործել: Դրանք ձեզ կսովորեցնեն Աստծո ճշմարտությունը, կօգնեն ծանոթանալ Աստծո Որդու՝ Հիսուս Քրիստոսի հետ: Ձեզ կօգնեն խոսել Աստծո նկատմամբ ունեցած ձեր հավատի մասին: Ձեզ սխալ ճանապարհներից կպահեն՝ ճիշտն ու սխալը զանազանելն ուսուցանելով: Ձեզ կսովորեցնեն այն բաները, որ Աստված սիրում և ատում է: Աղոթում ենք, որ Աստվածաշունչը և այս նյութերը կարդալու հետևանքով նոր խաղաղություն և նպատակ գտնեք ձեր կյանքերում:

«ՄԱՆԱՆԱ» ՏՊԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Հիմք հանդիսացող Աստվածաշնչի մեկնություններ